

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA
(INDEPENDENT LITHUANIA)

Kanados Lietuvių Kultūrinio Gyvenimo Žurnalas

Nr 16 Montreal, birželis-June, 1943 metų Tomas II

Už Išlaisvinimą Lietuvos!	For Liberation of Lithuania!
Už Ištikimybę Kanadai!	For Loyalty to Canada!
Už Santarvės Pergalę!	For the Victory of the Allies!

Leidžia Kanados
Lietuvių Taryba
Montréal

Prenumerata metams:

Kanadoje \$1.00

Užsieny \$1.50

Yearly Subscription Rates:

Canada \$1.00

Other Countries ...\$1.50

Administracijos antrašas:

6634 3rd Avenue
Rosemount, Quebec,
Canada.

Redakcijos antrašas:

2588 Bercy Street
Montreal, Quebec,
Canada.

Vyr. Redaktorius Marija Aukštaitė

Redaktorius Algirdas Navikevičius

Red. Padėjėjas Jonas Yla

* * *

T U R I N Y S

pls.

J. M A N T A S	Vilties Kova Su Neviltim	1
Vytautas Širvydas	Bėgančios Dienos	4
J. A.	Negęstanti Šviesa	3
Marija Aukštaitė	Kanada!	5
Vincentas Budrikas	Brolybė Ir Karas	6
Algirdas Navikevičius	Kanados Žinios	11
.....	Lietuvos Kryžius	12
V. Buchanan	Nesigręžk Atgal	16
M.F. Jokubynienė ir Kiti...	Toronto Dienos	19
Toronto Lietuviai	Visuomenės Žiniai	23
Arėjas Vitkauskas	Talka	24
A. Navickas	Lietuvos Neprikl. Reikale ...	25
Vytautas Širvydas	Už Sienos	28
Vincentas Budrikas	Minties Gėlės	30
Marija Aukštaitė	Rimelis	34
Arėjas Vitkauskas	Spinduliai	37
J. Urbonas	Flin Flon'o Aidai	38
Helena Bandžiūtė	Motery Kertelė	40
Jūrų Sirena	Naktijolės	40
Stasys Yla	Tetulės Laiškas	41
Helena Bandžiūtė	Pašaukimo Kelio	42
Violeta	Violetos Patarimai	43
.....	Seseriška Talka	45
Petrutė	Montrealo Krislai	48
Vilasalietė	Ville La Salle Žinios	57
.....	Žinios Iš Lietuvos	59
Redakcija	Redakcijos Žodis	60

VILTIES KOVA SU NEVILTIM

J. M A N T A S

- How do you like America? - klausia mus svetimsalius amerikietis. Mūsų mandagus atsakymas:

- I like America very much.

Tais žodžiais mūsų pasakoma teisybė, bet ne visa. Amerika mus, turėjusius palikti savo šalį, priglaude, davė sąlygų duonai pelnytis ir gyventi. Mintame savo darbo vaisiais. Esame sotūs ir apsirengę. Ir vis dėlto nesame laimingi. Mus kamuoja nerimas, persekioja baimės mintys. Sergame savo išardytu, sugadintu gyvenimu ir savo artimųjų nelaimėmis.

Mūsų tautiečiai su vaikais ir seneliais išvaryti žiauriųjų bolševikų Sibiran. Jie toje begalinėje erdveje badu nyksta, basi, sudriskę merdeja, toli nuo savo tėvynės, tyruose, miškuose, stepese miršta be jokios paguodos. Tie mūsų tautiečiai - gyvi nabasnikai, pasmerkti be jokios kaltės baigti savo gyvenimą kančiose. Mes, kad ir norėdami, negalime ištieti jiems pagalbos ranką. Koki mes bejėgiai! Ir, kokie žiaurus rytų grobuonys! Nejučiomis saukiames Dangaus kersto, tiems antikristams.

Nematytas Tėviškės pasiilgimas... Nėra dienos, o kartais nėra ir valandos, kad bent fantazijos sparnais nepaskrajojume po mieląją Lietuvą. Taip zavingai graži ji prisistato mums savo įvairiais gamtos ir gyvenimo viliojanciais vaizdais. Ko nelaimingesne darosi ta mūsų tėvyne, to brangesne ji mūsų išalkusioms meilės sieloms. Kunas čia, svetimoje salyje, o dvasia ten, savo gimtinoje. Kur mums suaugusiems, o kitiems mūsų jau pasėnusiems, beprigyti turtingoje, laisvoje Amerikoje. Mes tai laisvės žemei turime būti ir esame dėkingi, bet ilgimes be galo savo pavergtosios žemės, iš savo tėvų ir protevių paveldėtos, kilniųjų ir tvirtųjų tautos

sūnų ir dukterų idirbtos, saugotos, krauju ir gyvybe girtos. Tik jaunas medelis duodasi kiton, svetimon, žemen persodinamas, bet ir tai ne visuomet ten teprigydomas. O ką jau bekalbėti apie inaučius medžius, giliai saknis įleidusius. Israuti, sakas nugėti, jie - negyveliai.

- Lietuva, Tėvyne mano, Tu esi kaip sveikata,
Kiek Tave branginti reikia, tas tik teismo,
Kurs yra Tave praradęs!

Mickevičius lenkiškai rašė, o kaip giliai lietuviškai jautė. Tik tikras poetas tegalėjo sulyginti tėvynę su sveikata ir taip dailiai isreikšti tėvynei ilgesį. Mes tremtiniai meldžiamės i Lietuvą draugę su Mickevičium ir nekantriai laukiame vėl pamatyti apdainuotas zaliasias pievas, rugiais pasidabruotus ir kyliciais paauksuotus laukus. O gal vietoje tų žavingų paveikslų išvysime viengriuvėsius ir praretintus, nualintus mūsų žmones? Tegu ir taip! Namai namučiai, kad ir smilgučiai. By tik būtų lemta mums sugrįsti tėvynen, kad ir nukamuoton, tačiau dar gyvon. Iš stipraus kaimiečių kamieno ataugės atžalos, išsisakos, išsilapos, atgims jau-
noji karta.

* * *

Ne taip seniai praėjo Velykos, atsikėlimo šventė. Ji mums primena, kaip pasaulio Išvaduotojas, paskelbęs meilės tiesą, mirė dėl jos ant kryžiaus, savo kanciomis išpirko žmonijos nuodemes, garbingai kėlesis iš grabo, miršim įveikė miršį. Ar žmonija pasinaudojo tąją Dievina Auka?... Žmonija klaidžioja ir skendeja nuodemese. Kristaus tiesa vėl gyva kalama i kryžių. Antikristai, šio pasaulio valdovai, saiposi ir kraiposi, i ją žvairuodami. Jie tyčiodamiesi sukauja:

- Jei Tu esi tikrai neišveikiama galybė, tai kam leidais kryžiuojama?

Štai jau baigiasi 2,000 metų Tavo gimimo sukaktin, o žmonija eina kaip ejusi ne Tavo, o savo sviesa. Tikrai Tu atnesei pasauliu kardą. Argi nematai, kad žmonija tegali būti valdoma piktuoju, ne geruoju? Dievinasis Žmogau, teisybę pasakei, tardamas, jog Tavo Karalyste ne iš šio pasaulio. Tad grįšk iš kur atėjęs, kad ne Tavo pėdsakų neliktų šioje žemėje, danginkis i miglotas, melsvai padūmavusias idejų dausas. Ši mirštamųjų regimą pasaulį turi valdyti ne Dievas - žmogus, o cazaris ar cazariai. Tiesa yra ne paniekos vertas kryžius tyčiodamies sako, vargstancijų vilties simbolas, bet pasaulio cazariai trokšta, kad būtų - marusis kalavijas.

- Tegyvuoja realusis cinizmas! Težūnie idealizmas, - dūnda kova cazarijų pataikūnų minios, su kaukėmis ir be kaukių, su kum-

Nepriklausoma Lietuva

pais kryžiais vienoje pusėje, su plautuvais ir kūjais - priešingoje pusėje.

- Ave Caesar, noritari te salutaat: Sveikas, Cezar, mirtin-gieji tau lenkiasi! - vergų minios liūdnos ripuoja.

- Geros valios žmonių balsas yra Dievo balsas! - Tan šūkin telkėsi tautos, ginkluotos, galingos, cezariams priešingos. Kilo milžinų karas, neregėto baisumo, negirdėto ziaurumo. Sujudo, su-bjuro visas pasaulis, sausumos ir jūros, apsiniaukę zydrusis dan-gus, perkūnijomis suzaibavo, žeme iš pamatų suarebėjo. Sparnuotos masinos, kaip arai milžinai, kila aukštyn ir puola žemyn į ižiūre-tas aukas; greitaraciai sarvuoti vežimai, kaip kokie slibinai, al-suodami ugnim, guldo mindo, triuškina savo baisiomis letenomis me-dzius, murus ir žmones; susikove vandenynų pabaisos, didžios ir ma-zos, dantytos ir naguotos, nardomos, plaukiamos ir skraidomos. Ju-ros - marios krauju patvino, bangų keteros siubuoja merdejančias gyvybes ir negyvus daiktus, o juos rija - laiduoja, snioksdami ver-petai. Švildamos, kaukdamos gieda audros pakasynų giesmės: Amžiną atilsį tiems, kurie gyveno, dziaugesi ir dar labai trosko gyventi.

Visų karą prieš visus. Didieji matyti, mažųjų nebežymu. Ma-žieji kovų ikarstyje, retai kam ir beverti. Priesų veliavose nublu-ko parašai, taip garsiai pirma skelbti. Besigrumdami savieji savų-jų dažnai nebepažįsta. Tauta tautai vilku virto. Kada ir kaip at-gis žmogus, tikras ir dievinas?

- Praeis pasaulis, o Mano žodžiai nepraeis, - skelbia žmoni-jos Išvaduotojas. Geruoju, ne piktuoju turi būti valdomas pasaulis. Jau arti 2,000 metų ši tiesa skelbiama, bet dar nesiduoda įvykdoma.

Kada pro tamsią klaidumą sušvies Taikos vaivorykštė?

NEGESTANTI ŠVIESA

J. A.

Nešies krūtinėj meilės ugnį
Ir josios šilimą skleidi -
Žiedų, viršūnių ir bedugnių
Gilius atodūsius girdi.

Veržiesi laimėn, grožin, gėrin
Visa siela, visa drąsa -
Tegu skaisčiai akyse žėri
Vilties negestanti šviesa.

Montreal, birželis, 1943.

BĖCANČIOS DIENOS

V Y T. ŠIRVYDAS

Amerikos lietuvių laikraščiai praneša, kad žadama sušaukti Amerikos lietuvių seimą, kurio tikslas būtų Amerikos visuomenei ir valdžios rateliams pareikšti vieningą ir galingą Amerikos lietuvių piliečių troskimą, po šio karo vėl matyti Lietuvą laisvą ir nepriklausomą.

Ta proga mintin ateina, kad ir Kanados lietuviams būtų gražu (ir Lietuvai naudinga) tą pačią dieną sušaukti Kanados lietuvių piliečių seimą, kuris Kanados visuomenei ir valdžios rateliams pareikštų pagrindinį mūsų tautos troskimą.

Seimo šaukimo iniciatyvą, aišku, privalėtų imti Kanados Lietuvių Taryba. Ukrainiečiai, atsimename, per savo politinius draugus pareiske Ottawos parlamente savo troskimą matyti Ukrainą laisvą. Už tai jie Maskvos spaudoje buvo per dvi dieni plūstami "pronaciais". Nera abejojimo, darniai ir vikriai dirbant, Kanados parlamente būtų galima iškelti Lietuvos laisvės klausimas, nes Kanada, taip pat, Atlanto Čarterį pasirasiusi ir dėl Čarterio principų kovoja. O vienas tų principų sako, noris sugražinti laisvę tautoms, kurios šio karo metu - jos neteko. Kitas Čarterio principas skelbia: tautos privalo gyventi po tokia valdžia, po kuria jos nori.

Mokytis visuomeninį darbą dirbti, niekados nėra nei per anksti, nei per vėlu. Gyvenimas niekad nesustoja, bet vis plaukia. Kaip Maironis sake: "Mainos rūbai margo svieto". Visuomenė yra to gyvenimo dalis, tokiu būdu - ji gyva. Vis juda. Keičiasi. Kas nori jos darbą vieningai ir naudingai dirbti, taip pat privalo nuolatos judėti, lavintis, mokytis. Reikia lavintis tvarkingai susirinkimus vesti, naudingai ir sumaniai juose pakeltus klausimus spręsti, spaudon straipsnius rasyti, tvarkingai parengimus ruosti ir vesti. Visi kurie iš sirdies visuomeninį ir tautinį darbą myli, niekados nesaky "O, aš jau viską žinau."

Nepriklausoma Lietuva

Šiomis dienomis Kanados spaudoje ir parlamente vesti ginčai rodo, kuriomis kryptimis Kanados politinės partijos po karo skirsis ir savo politinę veiklą suks. Pavyzdžiui, pūta Aluminium Company of Canada kaip monopolinis trustas, kuris po karo valdysiąs to svarbaus metalo ir net elektros gamybą. CCF partija ir kiti nori, kad po karo ši kompanija, ir kai kurios elektros kompanijos - būtų paimtos visuomenės nuosavybėn ir kontrolen. Kanados vyriausybė Sarnia mieste, pastatė nuosavą gumos fabriką, kuri norima po karo palikti valdžios kontroleje, nepavedant privatiems savininkams. Tokiu būdu, suvisuomeninimas kai kurių didžiųjų pramonų bus po karo svarbus vidaus klausimas Kanados politikoje.

Kita klausima pakėlė Ontario seimelio pirmininkas Clark pareikšdamas Detroite, būk 40, ar 45 Kanados gyventojų nuosimčiai, "sveikintų Kanados prisidėjimą prie Jungtinių Valstybių." Jo žodžiai sukėlė audrą spaudoje. Daug laikraščių karštai nurodinejo, Kanada esanti "britų" ir pasiliks britų. Taciau, pats klausimo pakelimas įdomus, ir rodo, kad yra žmonių, kurie taip galvoja.

K A N A D A I

Graži tu, Kanada, kaip antrasis dangus,
Antroji mano, puošnioji Tėvyne!
Ir vardas, ir krastas, yr begalo brangus -
Jis teikia duoną, gerį ir nakvybę.

Tavo zefyrai iš kalnų atbangavę,
Teikia sielai nemaraus iškvepimo...
O tenai rytai rausvai nusiauksavę -
Rodo kelią Lietuvos atgimimo.

Kanada, aš taip myliu tave kaip širdį
Man viską duodančią be maldos...
Tavo šaltinių krūtys mane pagirdo,
Argi aš tau nesurasciau dovanos?

Marija Aukštaitė

Montreal, birželis-June, 1943.

BROLYBĖ IR KARAS

VINCENTAS BUDRIKAS

Šiuo laikotarpiu, daugelis iš mūsų, ruošiamės vykti į laukus, kad atsigaivinti, sustiprėti ir visiškai pasveikti. Mes tikimes išgyti naujos, dvasinių, protinių ir moralių kompasų jėgos ir pasitaisyti. Nes gamta visada nuosirdziai apglebia mus, jei mes mylime ją ir einame pas ją, kaip pas savo motiną. O jei mes suprastume jos motiniskumą, mums nereiktų ieskoti geresnio pavyzdžio brolybei. Indai gamtos kelią vadina Joga. Jogos yra pataisymams.

Ivairios Jogos nėra vien tik metodai individo augimui, plėtočiai bei tobulėjimui. Jos yra dar įtakingas kelimas aukstyn - socialiai.

Jogos stato brolybės šventovę.

Jos yra didės Motinos veikliausia priemonė. Gamta nieko labiau nemėgia, kaip tik išvest mus iš miesto gyvenimo veiklos ir nuvest mus į laukus, miškus - laisvę. Ji visuomet teikia mums universalus giminingumo lekcijų.

Didė Motina nuolatos verčia mus just bendrą fizinį pradžmenį, ir mūsų panasumą visam organiniam egzistavimui. Ir ji parodo mums psichinės ypatybės gyvuošę, kuriuos matome aplink save. Skruzdės pavyzdžiu ir laukinio paukščio gužta, ji moko mus meno. Šuo yra labai puiki lekcija, kurs pajegia ilgai patverti mūsų žiaurų koliojimą.

Didė Motina dar ir džiaugsmingai moko mus altruizmo, arba šito aukšto išmanymo, kurį mes vadinam moraliu ir dvasiniu. Šie fiziniai, psichiniai ir etikiniai mokymai yra raktai į tobulą broliškumą; tai didžiai žmogaus karalystei, brolybei, kurią visi mistikai, teosofai ir okultistai stengias įsteigti zemeje.

Didė Motina kviečia mus į poilsį, ramybę, t.y., į maldingumo Joga. Ir ji kuria mumyse tai, ką kai kurie vadina kosmine samone, isminties Joga. Didė Motina tyliai tiesia pagrindą naujai veiklai,

Nepriklausoma Lietuva

kai mes sugrištame iš laukų. Tai yra karma Joga. Žvelgdami į šiuos tris impulsus, ir mokyklas įsteigtas jų pagrindu, mes pamatysime, kad didelė Motina vaizdingai moko mus rojalėje Jogoje; t.y., kada mes atvykstame į laukus, jos centrinę pastangą ir kelias mums yra sustabdyt ir nuramint mūsų beprotišką skubą prie turtų ir įtakos žmonėms, ir pagelbeti mums atsikvepti jos kvapu, kuris yra raktas į jos gyvenimą. Rojalė Joga kreipia mus į mus pačius, ir žadina visųsugeriausią žmonijoje.

Kurie turi sveiko proto, vyksta į laukus, miškus, kad pažinti gyvenimo teisybę, apsipažinti didelės Motinos išmintim. Jie eina... kad suderint save su jos ritmingu gyvenimu, ir mokytis to maldin-gumo, kuris vienu vienas tegali išgelbeti ir saugoti ir išgydyti li-gas. Jie eina išsikvepti naujos galios, be kurios joks žmogus negali gyventi ilgai.

Eidami į miškus ir laukus, mes ruošiamės pasišalinti nuo gry-nai žmogisko ir incidentinio gyvenimo, ir tikimės susijungti su am-zinuoju gyvenimu.

Pabėgę nuo kasdieninio gyvenimo nusivilimų, keli mus telauk-me šitokių radikalių įvykių, kurie įvyko ir vis dar vyksta. Kaip netikėtinas žaibas suliepsnojęs giedriose padangėse, taip umai Europos pasaulis išgirdo trimitų garsą, saukiantį būriuotis Euro-pos kariuomenes. Simboliškai, trimitas reiškia karą.

Trimitas, armija, laivynas, karas; šie žodžiai yra sinonimi-niai. Jie savy apima, reikalauja ir interpretuoja viens kitą. Tri-mitas nėra toks pat kaip ragas. Ragas yra daugiau švelnesnis ins-trumentas. Jis neskamba taip baisiai, kaip trimitas.

Arono sūnūs pučia trimitus, kad rikiuotųsi, žygiuotų į kon-centracijos stovyklas, ruostųsi prie didelės Jehovo šventės... ženg-tų per degančias aukas į karą. Visi šie įvykiai turi kažką aistraus savy, ne džiaugsmo ar pasitenkinimo.

Trimitas-ragas yra aistros instrumentas ir turi tokį pat im-pulsą veiksmui, kaip ir karo sokis laukiniui. Trimitas-ragas turi galios atpalaiduoti visus laukinius elementus žmoguje.

Trimitas-ragas turi kažką okultinio savy. Leiskite man papasa-koti mano patyrimus ir rezultatus, kuriuos pergyvenau. Tas gal pa-skatins kai kuriuos žvilgtelėti į šio instrumento jėgas. Trimitas-ra-gas yra prototipas, arba ankstybinių amžių zinomas kaip karinės muzikos eksponentas. Originaliai, jis nebuvo instrumentas muzikai; iš pradžių, jo tikslas buvo išgąsdinti priešą. Panasus karo ragai gasdinimui buvo vartojami senovės tautų, ir šiandien dar tebevarto-jami laukinių.

Todėl, trimitas-ragas yra eksponentas kai kurių demoniškų jė-gų.

Montreal, birželis, 1943.

gų, kurias okultistai pažįsta; jėgų, kurios kuria nesantaiką, kurios skaldo į dalelytes tai, kas yra visuma; jėgų, kurios itakoja ir paveikia silpnuosius, kaip sirdį draską ir dirksnius ardą impulsai. Šitokios demoninės jėgos išigauna į mūsų pasaulį ir į mūsų asmenybes joja trimito garsais. Kipling pastebi jų galią šioj eiluteje:

"Pūsk trimitą; kirsk kardu".

Trinitas-ragas tikra prasme kerta lyg kardu. Žodis kardas reiškia: nesantaiką, konfliktą, susiremimą, neprietelingumą, besityčiojimą.

Aš nesakau, kad mes galėtum išmanyti šitas ypatingas ypatybes; bet aš sakau, kad šios ypatybės sukyta jautrioje prigimtyse – sveikuose ir serganciuose. Net ir šioj sąlyje, žmonės jaučia Europos trimito garso efektą. Ir šie žmonės man tiesioginiai to nepapasakoję, tačiau kencia nuo jo. Keletas asmenų atėjo pas mane ir pasisakė, kad esą apimti karstligės, tik ne tos karstligės, kurią medikale profesija pažįsta. Jie jaučia tarytum umai subyres į trupinėlius... ir gali papildyti baisius dalykus, jei nesaugotų savęs. Sulig mano diagnoze, jie yra tokios pat prigimtys, kurias tik ką minejau. Demoninės karų ragų vibracijos Europoje juos palietė. Jie yra jautrus žmogiskos šeimynos nariai šiame kontinente.

Nemanykite, kad mes šioj sąlyje galėtum išvengti šių įtakų, kurios ateina žmonėms šiuo baisiu karo metu. Yra ir buvo per daugelį metų intensinės nerimties atmosferoje. Tikrai, ji yra juntama finansiniame ir komerciniame pasaulyje. Tačiau ši forma tėra vienas silpnas efektas. Nerimtis gludi daug giliau. Mes galime matyti ir stipriai justį ją, jei mes išivaizduosime, kad per kiek laiko nesimate didelio vadovo, nei stiprios valdymo sistemos, nei griežto plano socialiam pasauly, neigi religijos ar filosofijos pasaulyje. Net ir mene, joks vadas ar naujas kūrėjas nepasirodė. Visur matos chaosas, netvarka, neaiškumas, silpnumas, bailumas, nemoraliskumas: okultinis karas!

Okultistai yra gyvi ir junta šią netvarkią padėti; bet jie neleidžia jai savęs itakoti. Ir kam gi turėtų leisti? Okultistai nestovi geidulių fluktuacijoje ir neužsiima menkais valandos siekimais. Jie dar tebestato Žmonijos Šventovę; ir taip gerai pažįsta statybos planą, kaip ir pagrindo planą.

Drauge su kariaujančiomis Europos tautomis, mes šioj sąlyje formuojame vieną vienintelę visumą: brolybę principu, nors ne realybeje. Dabartiniais ir busimaisiais efektais, mes turėsime dalyvauti, ar norėsime ar ne. Kultura ir civilizacija liko nustumtos užpakalin amžių amžiams; ir tautinės karmos didėja bailiai. Mes kenciame, nors ir nekariautume. Tačiau galų gale ir mes patekome į

Nepriklausoma Lietuva

šio baisaus karo sukūrį.

Trimito garsas prilygsta viesuliui ar eksplozijai. Oro plyšimas ar skilimas prilygsta dvasinės atmosferos skilimui. Tai yra pikty dvasių džiaugsmas, kaip kad uolos skilimas džiugina brutalius žmones. Uolos eksplozija tėra silpnas žemės drebejimas. Trimito garsas yra smarkus oro sukretimas... sudrumstimas natūralaus ir normalio gyvenimo dvasių, kurios rūpinasi šio pasaulio valdžia ir švietimu, kaip ir pikty dvasių būkle.

Taigi, kai tu svarstysi pirmojo trimito šauksmo efektą šiame kare ir jo pasikartojančius garsus, kuriuos kariaujančios tautos girdi dieną ir naktį, tu ūmai pamatysi koki dinamiškai efektai turi rasti visuose pasauliuose, sujungtais su mūsų žemės atmosfera. Pasaulis dreba. Čionai yra maisto studijai visų tų, kurie apsitasė okultizmu.

Kas pabėgs iš šio karo nagu? Ar mes dar galime statyti brolybės šventovę? Ar brolybės religijos praktika galima šiose aplinkybėse? Šiuos klausimus aš atsakysiu vėliau. Dar žodį kitą apie trimitą. Aš kreipiu dėmesį ypač į tą instrumentą vartojamą Europos kariuomenėse negu į modernę triubą, kuri nėra tokia baisi, kaip trimitas-ragas.

Trimito šauksmas garnizono mieste, kad rikiuotis gesinti ugnį, ypačiai kai ugnis įvyksta naktį, turi kažką nežemiško savy. Jis ne tik girdisi kaip kardas kertamas tylą, tačiau jis yra demoninis. Jis pareiškia terorą ir neišvengiamą šauksmą. Jeigu tu esi girdejęs šitą šauksmą Europos garnizono mieste, tu suprasi ką aš kalbu. Tu jutai to nežemiškumo kažką... ir gal jutai trimito gaidos santykiavimą su ugnies furija ir nakties nerimties baisybe.

Kada trimitas-ragas šaukia garnizoną į visuotiną susirinkimą, tas reiskia kad karininkai ir kareiviai rinktųsi dvigubą greičiu, pilnai apsiginklavę ir pasirengę pasitikt priešą. Tas šauksmas turi savo paties ypatingumą. Sakyti, kad jis verčia galvos plaukus tiesiai atsistoti, dar nėra gana. Trimitų garsas turi galios suardyti žmogaus dirksnius, sudrumsti dėmesį, kurti furiją. Tos trimito gaidos ne vien kankina dirksnius, bet jos plausto ir žudo žmogaus gyvybę, ir ima daug laiko atgauti pusiausvyrą. Šių gaidų ypatybė santykiauja su įvykiu: pragaro demonų atpalaidavimu.

Trimitai Europoje šaukia tautų neapykantą. Dabartinis karas nėra paprastas valdžios ar kariuomenės karas su kita valdžia ar armija. Trimitai atpalaidavo grandines, kurios risdavo tautas. Tautos vis giliau ir giliau kasdien žengia į nesveiką būveinę. Jos dabar kaltina viena kitą dėl sužvėrėjimų, kurie meta abejonę ant jų kultūros ir civilizacijos tikrumo ar vertybės. Liaudis, kareiviai,

Montreal, birželis, 1943.

visokie moralės skelbėjai ir minių vadai, veikia ir elgiasi tokiu žiauriu būdu, kuo negalėtumėm patikėti. Jų kalba, veikimas ir elgesys – priesinas broliškai giminybei. Jie veik virto laukiniais.

Okultistas girdi tą visą šėtonizmą ir velniavą trimito gaidose. Trimitas yra išymiausias demoniskų jėgų instrumentas. Jis sukelia jās; jis maitina jās; jis valdo jās.

Ne daugis mūsų tesitikėjome išgirst trimitą skelbiantį karą. Tačiau mes girdejome būgno dundėsį anapus vandenyno. Vietoj taikos himnų ir gerovės žmonėms, karų šauksmas į mirtį aida iš anapus atlantiko. Ir šis kontinentas užsiliepsnojo visuotino karo ugnim.

Iš šio pasaulinio karo išdėg daugis kraujagiežių ir daugis veiksmų, kad trikdėti broliškumo kurimą. Pavyzdžiui pranešama kad francūzų dailininkai nutarė niekad neišileisti vokiečių mokinių į savo studijas. Yra taipgi pranešta, kad vokiečių leidejai nusprendė nespausdinti jokių anglų ar francūzų knygų vertimų. Ir didis anglų autorių skaičius pasirasė rezoliuciją denuncijuojančią vokiečių autorius.

Ko verta tokia kultūra? Ar tie, kurie šitaip daro turi bet kokios kultūros? Ne! Tikros kultūros ir civilizacijos idėjos glūdi brolybės koncepcijoje. Žodžiai kultūra ir civilizacija neišigauja į mūsų kalbą, kol žmonės nerealizuoja žmogisko begio solidarumą. kol universalės brolybės idėja neįsąusta žmonijai. Tol kultūra ir civilizacija bus pavojuje.

Aš pastačiau klausimą: kas pabėgs ir išvengs baisių piktybių įtakų, – piktybių, kurias karas atpalaidavo žemeje?

Štai atsakymas: Galingieji išvengs. Ir tie yra galingieji, kurie stovi atstu nuo konfliktuojančių elementų; kurie nedalyvauja su jais; kurie nepristoja prie jų. Tie yra galingieji, kurių visą išorinį pasaulį, – pavadavo vidurinio, dvasinio gyvenimo karalyste. Kurie tai padarė, yra galingieji. Jie yra brolybės šventovės statytojai. Jie yra tie, kurie praktikuoja brolybės religiją. Galingieji stovi ant didelių giekimų tilto, ir saltu krauju ir ramumu mato visus daiktus plaukiančius neramiojo gyvenimo upeje. Nesprošk jų klaidingai. Yra didis skirtumas tarp tų, kurie pasieke laisvę ir suremėjusiųjų, kurie, dėliai savo egoizmo, yra indiferentiški, ir kurie nedalyvauja aukstame ir kilniame darbe, arba bet brolybės veikloje. Šitokie yra lyg votis ir geluonis. Juos reikia gydyti ar nuplauti. Laisvė ir indiferencija, yra priestaraujanti poliai. Galingieji nėra indiferentiški!

Jeigu mes mėginsime gyventi amžino gyvenimo prietelingume, mūsų saviski ypatumai turi but pasalinėti. Jei mes išigysime teosofijos, dieviško gerio išminties, mes žinosime, kad piktas – virsta geru.

(bus daugiau) Nepriklausoma Lietuva

KANADOS ŽINIOS

ALG. NAVIKEVIČIUS

MONTREAL. Požeminių traukinių, vietoj gatvėkarių sistema po karui bus įvesta Montrealo mieste. Tą planuoja išrinktas Komitetas, kuris posėdžiauja ir priduos savo raportus Ekonomijos Komisijai.

* * * *

OTTAWA. Municijų ministeris Howe praneša, kad Kanados transatlantinis oro tarnavimas pradės vykti oro pastą kareiviams už jūrų su šių metų liepos mėnesio pradžia. Taipgi bus vežami ir valdyskai keliauninkai. Pirmiau pastas buvo siuntinėjamas kariniais laivais ir lektuvais, o dabar įsteigti tam tikslui civiliniai lektuvai.

* * * *

ST. LAWRENCE RIVER PORT. Kanadoje yra įsteigta nauja apsaugos organizacija, kurią pavadino "Les Guetteurs". Jos narių pareiga yra užtikti prieso submarinus ir orlaivius, taipgi ir savuosius, ir pranešti jų pozicijas vietiniam centrui. Ši organizacija yra sudaryta iš civilių ir valdžios atstovų.

* * * *

OTTAWA. Kanados valdžia pasiryžus pastatyti "trumpų bangų" radijo stotį Sackville, New Brunswick. Ši vieta buvo parinkta, kaip ideali dėl susisiekinimo su kitomis šalimis. Stoties pastatymas kainuos apie \$750,000 ir bus baigtas apie 1944 m., birželio mėnesį.

* * * *

QUEBEC. Po priėmimui priverstino mokslo akto vaikams iki 14 metų amžiaus, Quebec'o valdžia tariasi kelti mokytojams algas, ir atidaryti vėl 250 uždarytų mokyklų šioje provincijoje. Šios mokyklos tapo uždarytos dėl trukumo mokytojų, kurie prisirase ir išėjo į kariuomenės įėjimą.

* * * *

Montreal, birželis-June, 1943.

OTTAWA. Statistikos biūras praneša, kad 1941 metais Kanadoje, buvo 54.1 nuosimčiai nevedusių gyventojų. Quebec'o provincija turėjo daugiausia nevedusių. Biūras praneša, kad 41.2 nuosimčiai buvo vedę; 4.6 našlių; 0.1 divorsuotų. Palyginant su 1931 metais, 57.4 nuosimčiai gyventojų buvo nevedę ir 38.3 vedę.

* * * *

MONTREAL. Ponia Chiang Kai-shek atsilankė Montreale pakeliui iš Ottawos į Washington'ą. Ji pasirodė Windsor'o viešbučio balkone, prieš tūkstančius susiždomavusių montrealiečių.

* * * *

MONTREAL. Montrealo miesto valdžia praneša, kad šio miesto gyventojai, kurie sumokėjo radijo laikymo taksus už 1943-44 metus bus sugrazinta žmonėms, nes radijų takasai pradės su šiais metais - yra panaikinti.

* * * *

OTTAWA. Statistikos biūras praneša, kad 1941 metai parodo, kad kiekvienas antras Kanados gyventojas - pacina iš anglų kilmės. Apie vienas iš trijų - prancūzų. Ir vienas iš sešių - įvairios kilmės europiečių. Vienas iš šimto - azijatas, ir panašus skaičius indijonų ir eskimų.

* * * *

MONTREAL. Lenkų Arts ir Sciences Amerikos Instituto šaka yra įsteigta Kanadoje, McGill universitete. Tikslas šio Instituto yra supazindinti Kanados žinovus su lenkų kultūra ir progresu, taipgi duoti progą lenkų studentams kurie išbėgo šiuo karo metu iš Lenkijos mokslo įstaigų - sekti ir studijuoti Kanados mokslo pažangą. Paskaitos yra duodamos Kanados ir Lenkų mokslininkų.

* * * *

WASHINGTON, D.C. Ray Atherton vienas iš žymiausių Suvienytų Valstijų diplomatijos rate, yra paskirtas Prez. Roosevelto, kaip ministras Kanadai. Jis perima vietą J. Pierrepont Moffat, kuris mirė Ottawoj kelios savaitės atgal.

* * * *

OTTAWA. Feodor Gusev, Rusijos ministras Kanadai, išlėkė orlaiviu į Maskvą priduoti savo darbo raportus vyresniems valdininkams. Jis išleke į Maskvą su nariais pirkimo misijos, kurie atvažiavo į Ottawą sutvarkyti reikalą liečiantį apie \$1,000,000,000 vertę, Kanados prekių pagalbą. Ministras manoma greitai laiku vėl sugrįš į Kanadą.

Nepriklausoma Lietuva

OTTAWA. Cukraus kuponai, kurie skirti kenavimui, yra geri nuo birželio mėn. 1-ros dienos, ir tinkami vartoti, ligi rugsejo 30 dienos. Liepos mėn. kuponai, rugpiūčio ir rugsejo, bus geri ligi rugsejo mėn. 30 dienos. Ne vieno kupono negalima vartoti anksčiau prieš pažymėtą dieną kupone.

* * *

SASKATOON. Saskatchewan provincijoje, Prince Albert kalėjime, 150 kalinių, paaukojo kraujo Raudonąjį Kryžių, kad išgelbėti gyvybes sužeistų kareivių karo frontuose. Dėkingumą reikšdama kaliniams, juos aplankė Saskatoon Raudonojo Kryžiaus sekcija.

* * *

MONTREAL. Kanados pirmas lietuvis daktaras Vytautas Andriukaitis, šiomis dienomis tapo priimtas į Kanados Karo Laivyną su Surgeon-Lieutenant laipsniu. Jis išvažiavo į Halifax'ą liepos 1-ąją dieną užimti jam skirtas pareigas.

* * *

QUEBEC. Quebeco provincija birželio mėnesį, susilaukė vieno iš didžiausių lietaus puolimo per 20 metų. Valdžios autoritetai praneša, kad lietus padarė virš \$1,000,000 nuostolio ūkininkams, laukams ir keliams.

* * *

QUEBEC. Birželio mėnesio 24 dieną, Quebeco provincija šventė nepaprastą savo PATRONO JOHN THE BAPTIST šventę. Naktį Montrealo dangų apšvietė tradicinis metinis "Feux de la Saint-Jean" (lauzas), o 25 dieną buvo apvaikšciojimas miesto gatvėmis su gyvais paveikslais, su muzikų grupėmis; apskaitoma, kad minioje su draugijomis ir kitais palydovais, dalyvavo apie 25,000 žmonių, ir apie 200,000 stebėtojų.

* * *

OTTAWA. Mažiau kaip 13 nuošimčių Kanados gyventojų kalba abi pripažintas kalbas: anglų ir prancūzų, bet yra daugiau kaip 115,000 žmonių, kurie nemoka nei vienos iš šių dviejų kalbų. 7,500,000 gyventojų, kalba anglų kalba ir 2,000,000 prancūzų.

* * *

EDMONTON. Apie 1,000 japonų vaikų, yra mokinami pradinėse ir aukštesnėse mokyklose Albertoje. Šioji japonų vaikų grupė, tapo atsiųsta iš British Kolumbijos praėjus metui, kai japonų gyventojai buvo priversti pasitraukti ir išvažiuoti nuo Pacifiko krasto, kad nebūtų pavojingi Kanadai šio karo žygiuose.

Montreal, birželis-June, 1943.

LIETUVOS KRYŽIUS

Lietuvos sunkios dienos. Sunkios valandos. Okupantai - tikri žvėrys. Gyvulėlis to nepadarytų. Jis per daug nekaltas. Žvėris skiriasi nuo gyvulėlio. Is prigimties jis toks. Žvėriazmogišiais gimę rytų ir vakarų Lietuvos kaimynų vadai. Jiems žmoniskumo ar bet kokios kultūros jausmas svetimas. Jų letenų nagai ir iltys, nuolat os astrinasi į Lietuvos kūną, bet tegul nemano bolševikas, tegu nemano Hitlerio gaujos, kad apdraskyta ir apiplešta Lietuva, liks ap-
leista jos tikrų sunų.

Praeisis metai, mėnesiai, dienos arba amžiai - tas nesvarbu. Lietuva liks gyva kol plaks lietuvių širdis, kol pulsuos jo kraujas. Į nusienautų Lietuvos laukų dirvas, išsime naujo prakaito diegus, atsteigsime savą meną, išlaikysim kultūrą, nes lietuvių pečiai - negugriaunamas mūras. Nepalaužiamas ažuolas. O dabartinės audros, ruošia lietuvių dar atsparesniu. Jis ismoko giliau mąstyti, pasiaukoti, ir nesti vaistų Lietuvos sopuliams.

Gal mano vokiečys ar bolševikas, kad lietuvis nustos lygsva-
ros dėl Lietuvos kancijų ir nustos kovojęs?

Amžiais ne.

Iš mūsų ašarų - virs didesnės kultūrinės granatos. Nors štai ką sako šių dienų spauda:

"... Vokiečių keršto smūgiai visu smarkumu pradėjo kristi ant Lietuvos, kai krastas atsisakė sudaryti nacių karo vadovybei reikalingus "savanorių legijonus", sako privatiniu būdu atėjusios ži-
nios.

Vokiečiai areštavo keturis pasižymėjusius Lietuvos Tautinės Tarybos narius. Naciai suėmė kiekvieną labiau pasižymėjusį inteli-
gentą, profesorį, gydytoją, advokatą, tikybininką ir studentą.

Visi Lietuvos universitetai ir viešosios bibliotekos uždary-
tos, gestapo būriai pasiūsta sunaikinti arba pagrobti švietimo įsta-
gų mokslo priemones ir knygas iš krasto skaityklų.

Nepriklausoma Lietuva

NAIKINA ŽODYNUS, GRAMAFONO PLOKŠTELES

Vilniuje gestapo gaujos sunaikino visus Medicinos Akademijos prietaisus. Mokslo Akademijon išiverzusi policija sudegino Lietuvos žodynui medžiaga, kuriai surinkti buvo pašvęsta 40 metų darbo. Naciai sudaužė 2,000 gramafono plokštelių, kuriose buvo įrašytos Lietuvos liaudies dainos.

Kaune sunaikinti visi Mokslo Akademijos archyvai, teisių fakulteto dokumentai, muzikos medžiaga. Iš valstybinės skaityklės pavogta 10,000 tomų vertingų knygų, o iš universiteto bibliotekos išvezta 23,000 tomų.

KERŠTO BANGA SIAUČIA NUO VASARIO MĖNESIO

Vokiečių keršto banga pradėjo siausti Lietuvoje, kai lietuviai pradėjo priešintis visu atkaklumu okupacinei vokiečių valdžiai. Vasario mėn. vokiečiai pranešė gen. Rastikiui ir ministeriui Kubiliūnui, Tautinės Tarybos pirmininkui, jog jau atėjo metas lietuviams sudaryti savanorių armiją ir aktyviai dalyvauti kovoje prieš Rusiją.

Taryba atsisakė pildyti nacių reikalavimus, jeigu Vokietija negarantuos Lietuvai nepriklausomybės. Vokiečių paskirtas gubernatorius Renteln atšovęs, kad Vokietijos generolai negali laukti, o politinius klausimus galėsia gincyti karui pasibaigus. Lietuviai užsispyrė ir laikėsi savo nusistatymo.

Kai vokiečiai kreipėsi prie Kauno arkivyskupo Skvirecko, prašydami paremti vokiečių reikalavimus, tai arkivyskupas atsakęs, kad jis niekuomet neviliosias Lietuvos jaunimo į nacių spąstus.

Tada vokiečiai patys kreipėsi į Lietuvos gyventojus, bet atsirado nedaugiau 200 savanorių, kurie pasisiūlė kovoti už Vokietiją.

Vokiečių planai neturėjo jokio pasisekimo. Tada Lietuvon atvyko gestapo viršininkas Heinrich Himmler.

Po Himmlerio kelionės vokiečių keršto banga palietė visus Lietuvos inteligentus, naciai pradėjo naikinti Lietuvos mokslo įstaigas.

Jau prieš tai vokiečiai grobė Lietuvos turtus ir vežė viską Vokietijon. Apskaičiuojama, kad 700 pramonės įstaigų ir dirbtuvių atimtos iš lietuvių.

Tokios didelės įstaigos, kaip "Maistas" ir visi bankai yra vokiečių rankose. Vokiečiai atimineja ūkius iš lietuvių ir juose apgyvendina atvarytus kolonistus."

Asotis lig laikui vandenį neša.

Montreal, birželis-June, 1943.

NESIGRĘŽK ATGAL

U. BUCHANAN

Globok meilės dvasią ir leisk jai tavo veiksmams vadovauti. Mylėk geles ir muziką ir visa, kas gražu menė ir gamtoje. Mylėk žmones taip, kaip norėtum, kad jie tave myletų, ir nesidrovėk išreikšti jausmų, kuriuos jauti žmonėms. Atsimink, kiek daug tuksantųjų dėl jų brolių ir seserų abejingumo ir jausmų šaltumo neteko energijos ir buvo pažeminti. Visiems tiems nelaimingiesiems reik tik malonaus draugo žodžio, kad naujos jėgos pripildyti galėtų atsikelti, eiti pirmyn ir laimėti.

Būk nuolatiniam sąryšy su darnos dvasia. Dangaus mėlynume, vaivoryksteje, gelėtoje pievose ir siūbuojančiuose lapuose matyk darnos įstatymo išraišką, ir skruostų raudonyje, akies syiesoje ir judesių grakstume numatyk dieviškąją būtį, kaip ji apreiškia savo darną nuostabiausiu kūrybos instrumentu.

Tavo šūkis tebūna: P I R M Y N ! Nesigręšk atgal. Akis nuolatatos nugręžęs į savo paskutiniąją tikslą eik taku, kurs veda į aukštumas, ir žinok, kad ateis laikas, kai ta slaptoji jėga, kuri tavo širdį pildo ilgesiu, nutilis, nes tu būsi gavęs atsakymą į kiekvieną savo klausimą, ir kiekviena tavo viltis bus išpildyta.

Dvasia formuoja iš nesuskaitomos daugybės narvelių kūną, kurio gražumas ir stiprumas ar blaivumas ir silpnumas pareina nuo pozityvaus ir negatyvaus žmogaus minčių gyvenimo.

Staigi išgąstis atitraukia kraują iš veido, sutraukia narvelius, trukdo virskinio vyksmą, paralizuoja raumenis ir žalingai veikia visą organizmą. Liudėsio, susierzinimo ir rūpescio mintys užnuodija kraują, sudarę veidą ir issaukia rayksles. Bet jei mes tvirtai laikysimės aukščiausios sveikatos, grožio ir stiprybės, drąsos ir laimės idealo, mes tapsime veikliais magnetais, kurie

Nepriklausoma Lietuva

pritraukia visus daiktus, kokių tik geidžia.

Draugai, kuriuos mes pasirenkame, ir draugijos, į kurias mes įstojame, labai priklauso nuo mūsų minčių gyvenimo. Gerų, ištikimų ir paremiančių draugų išsigysime tik pozityviu-tikru mąstymu. Netikusi aplinka ir nemalonios įtakos yra visuomet negatyvių sielos vyksmų išdava.

Kiekvieną momentą būkpozityvus ir šalinkis kiekvienos neigiamos minties. Tyrinėk save, savo santykius su aplinka, savo norus ir galimumus. Bendrauk su tokiais žmonėmis, kurie turi panašius norus ir talentus, kaip tu. Stiprink savo jėgas, draugaudamas su tokiais asmenimis, kurie tau gali padėti tavo idealus realizuoti. Galimumo ribose nėra tokio tikslo, kurio tu negalėtum pasiekti atstatinkamos krypties ir pozityvionis mintimis, pasitikėjimu, pasiryžimu ir patvarumu. Į kiekvieną ilgiau trunkantį norą tu turetum žiūrėti, kaip į jo galutinio išsipildymo pranašavimą. Sakyti: "Negalima! Negaliu savo troškinų tikslo pasiekti", reiškia pastatyti kliūtis tarp savęs ir pasisekimo. Bet jei tu sakysi: "Aš noriu, aš galiu!" Tu savo dvasioje jau busi laimėjęs. Ir toji mintis "aš noriu, aš galiu!", jei tu jos ištikimai laikysies, užtikrins tau galutinį tavo noro išsipildymą.

Būk nuolatiniam sąryšy su minčių srovėmis, kurios gelbsti ir kelia aukštyn. Leisk tik šviesioms ir linksmoms mintims savo sąmoneje lankytis. Venk egoistinių ir syksčių žmonių, taip visų aplinkų, kurios slegiamai veikia. Nesigrauk dėl praeities klaidų ir apsigyrimų ir nebijok ateities. Žinok, kad esi Dievo rankoje, kad tau visuomet bus gerai, jei busi ištikimas tam, ką pazinai savo išminties šviesoje.

PASITIKĖK PAČIU SAVIM SAVO TIKRAJĄ ESME. Nerk mintyse į giliausias savo dvasios gelmes, į apsimąstymo centrą, kur pasitiksi begalinę jėgą. Ten tu rasi sventovę, kur žmogiskumas pereina į dieviškumą. Ten tu rasi ramią vietelę nuo pasaulio triuksmo ir stiprybę su gyva jėga zengti pirmyn, ir toji jėga nesveikata ir gilpnębę atitolins nuo tavo sielos. Tada tu suprasi, kad jau esi amžinybėje, tikrojoje, ir kad nuostabusis sapnas apie mistišką pasaulį anapus debesų čia ir dabar gali tapti tikrove. Tada kiekviena tavo juslė pabus amžinosios Dabarties amžinoms formoms ir tiesoms. Tada tu žinosi, kad kiekvienas medis, kiekvienas krūmas, kiekviena gėlė, laukai, vandenys ir mėlynas dangus, kaip kiekvienas žmogus, gyvena dieviškos meilės, teisybės ir gerumo spinduliuos. Ir kai tu pajusi, kad tai tikra, nebus ribų jėgai, kurią pritrauksi savo norams įvykdyti.

Yra pasaulio įstatymas, kad žmogus gyventų darnų, dėkingą ir nesayanaudiską gyvenimą, ir kas kiek nukrypsta nuo šio įstatymo, yra baudziamas bausme už peržengimą. Rūpestis ir skausmas nėra piktos

Montreal, birželis-June, 1943.

galios darbai, bet pas tave ateina kaip pamokomieji patyrimai, kurie varo tave į geresnes ir grazesnes sąlygas.

Juo toliau tu žengsi, juo į aukštesnius santykius sueisi su tuo įstatymu, kurs tave saugo nuo kiekvienos žalos. Tu kontroliuosi savo mintis, ir atsitrauksi iš nemalonios aplinkos, ir tu suvaldysi savo jausmus, kad tavo širdis klausytų išminties įsakymų ir tu nepasiduootum apgaulingiems žodžiams ir apgaulioms priemonėms. Tada tavo bus toji laimė ir tas džiaugsmas, kuris tavo esmę padarys magnetinę ir kitus patrauks į tavo zavų ratą, kur viskas pasitenkiniamu užpildyta.

Kai išminties žibintas šviesiai degs, kai tu būsi gavęs tau prideramą nuosavybę, tu žinosi, kodėl gamta taip pavydziai saugo vartus, kurie veda į jos lobių namus. Tada tu žinosi, kad tas, kuris nori laimėti jos turtų, pirmas turi įrodyti, ar jis vertas yra jų gauti.

Nuolatinis noras yra magnetinė jėga, kuri draug su pasitikėjimu ir darbu tavo troskinus neapvildama ispildys. Kiekviena kliūtis, kurią tu nugaleši, ir kiekviena pergale, kurią tu laimėsi, tavo pasitikėjimą savo jėgomis padidins ir tavo sugebėjimą laimėti padaugins. Jei tu vieną ir tą patį tikslą vis prieš akis turėsi, ir jei tu būsi tvirtai pasiryžęs savo planus realizuoti, ir jei tu būsi issiauklėjęs dėl kliūčių nesijausti nei prislegtu, nei atbaidytu, ir jeigu tu būsi ismokęs patvariai dirbti ir susidomejimą, energiją ir pasitikėjimą palaikyti, tada tu iš slaptumos prie savęs pritrauksi nuolatos augančią jėgą, kuri, tavyje ir žmonėse, su kuriais tu turi reikalo, veikdama, pagamins magnetinius simpatijos junginius, kurie pažadins didesnę pasitikėjimą ir viltį ir laiduos stiprius pasisekimus.

Bet jeigu tu stokosi pasitikėjimo ir tavo galvoje siaus baimės ir abejojimo mintys, tu nesulauksi laimės, o nelaimė ir klaidos tave lydes. Ką tu mastai, tatai pildosi. Jei tos pačios minties laikysiesi istisas dienas, mėnesius ir metus, tu suteiksi jai apčiuopiamą formą. Jei tu laikysies pasisekimo idėjos ir bendrausi su mintimis, kurių tikslas geras, tu išvystysi pritraukimo jėgą, kuri veikia slaptumoje ir gamtos jėgas priverčia tau tarnauti. Ir juo ilgiau tavo dvasios sviesa bus sukoncentruota į sviesą ir grožį, į pasisekimą ir laimę, juo lengviau, geriau ir pilniau tau pasiseks sveikata ir gerovė prie savęs pritraukti ir išlaikyti.

* * *

Savęs išstudijavimas ir pažinimas, yra aukščiausiu šios žemės universitetu.

Pažink pats save, ir tik paskiau leisk kitiems tave pažinti.

M. A.

* * *

TORONTO DIENOS

RAŠO M. F. JOKUBYNIENĖ

Ir KITI

IŠ K.L. TARYBOS TORONTO SKYRIAUS VEIKIMO.

Geguzės mėn. 30 dieną, Toronto Skyriaus valdyba, turėjo pirmą posėdį, kuriame dalyvavo beveik visi valdybos nariai, revizijos komisija ir korespondente.

Nutarta pasiūsti lietuvių spaudon naujos valdybos pareiskimas ir taipgi palaikyti ryšius su anglų spauda, dedant aprašymus, svarbesniais, Tarybos veikimo reikalais; arba Lietuvos ir lietuvių klausimais.

Nutarta Toronto Skyriuje pasilaikyti atsarginį fondą, kuris galima būtų panaudoti atsitiktiniams Tarybos veikimo reikalams. Senoji valdyba, tokio fondo neturėjo, visas pelno įplaukas - persiųdavo Centrui.

Numatyta ruošti gegužinę, bet tuo reikalu, pavesta rūpintis parengimų Komisijai.

Nutarta turėti valdybos posėdžius tik reikalui kilus vasaros metu ir kas mėnuo žiemos.

00000000000000000000

PARENGIMŲ KOMISIJOS POSEDIS

K.L.T. Toronto Skyriaus Parengimų Komisija, turėjo savo pirmą posėdį birželio 8 dieną, dalyvaujant ir valdybai.

Nutarta pasiskirti Komisijos pirmininką. Ši pareiga teko Onai Kalinauskienei, kuriai nestokuoja gabumų tokiems reikalams vest.

Komisija priėmė valdybos pasiūlymą surengti gegužinę ir tą padarys taip greit, kaip vietą gaus gaut.

Tai tiek kol kas iš Tarybos Skyriaus veikimo. O dabar bandysiu pasidalinti su "N. Lietuvos" skaitytojais ir kitom žiniom iš Toronto.

00000000000000000000

NAUJAS LIETUVIS KUNIGAS

Torontas susilaukia jau antro lietuvių kunigo. Prieš suvirs dvidešimts metų, čia buvo išventintas kunigas K. Baronas, kuris ir dabar randasi Toronte, tik ne prie lietuvių. Kun. Baronas gimęs Lietuvoje ir į Ka-

Montreal, birželis-June, 1943.

nadą atvykęs jaunu vaikiną, pasiekė mokslo ir stojo kunigo luoman.

O šiais metais, gegužės 23 dieną Šv. Mykolo Katedroje, buvo išventintas antras, čia gimęs, jaunas kunigas Petras Razaitis-Rozettis.

Birželio 6 dieną, kun. P. Razaitis, laikė jau antras sekmadienio mišias, lietuvių parapijos baznyčioje, (pirmas jis laikė Weston'o baznyčioje) o vakare ten pat baznytineje salėje, buvo jam surengta draugiška arbatale, kurion susirinko gražus lietuvių būrys.

Garbės svečių tarpe, buvo kunigo abu tėvai, dvi sesutės, kun. Magivney ir dar vienas anglas kunigas.

Kunigas Magivney, pasakė netrumpą kalbą, apie kun. Razaitis sunkius kelius per septynis metus seminarijoje. Jis kaip lietuviai sako, turėjo mokintis pats per save, savo jėgomis, nes tėvai negalėjo jam gelbėti. Todėl, savo dideliu ryžtingumu ir pasisventimu moksle, jis laimėdavo stipendijas, tolimesnio mokslo tęsimui. Vasaras jis praleisdavo kartais net ant farmų dirbdamas, kol pagaliau pasiekė tikslo galą, išengdamas kunigo luoman. Luoman, kuris reikalauja daug kantrybės, pasisventimo ir atsidavimo, tikriems doros darbams.

Kad būti Jėzaus įpėdiniu, kunigas privalo atsisakyti nuo daugelio pasauliškų privilegijų, kuriomis naudojasi paprasti eiliniai žmonės ir dėl to, idealiniam kunigui, gyvenimo pavydėt netenka. Tokiam kunigui, mes turime linkėti ištvermės ir jausti jam pagarbą už viską, ką gero padarys, bekeliaudamas gyvenimo

keliu, bemokydamas mylėti Dievą ir artimą kaip pats save.

Kun. P. Razaitis, atrodo nuvargęs ir daug vyresnis, negu jo amžius turėtų jį rodyti. Tas beabejones pareina nuo sunkios pastos, kurią jis turėjo pats vienas nešti, nors jį jam turėjo atrodyti lengva, nes kitaip, jis jos nebūtų nešęs.

Prie kalbų pabaigos, kurias pasakė abu tėvai ir dar minėtas kunigas svetys, Jerasiunaite, pasakiusi gražų pasveikinimą, įteikė kun. Razaitiui voką, kuriame turėjo būti dovana nuo visų susirinkusiųjų; o Pr. Motiejūnas, pakvietė visus, sugiedoti "Ilgiausių Metų".

Po to, pats celebratorius, pasakė žodį anglų ir lietuvių kalbose, dėkodamas visiems, už jam suteiktą malonumą ir dovaną.

Vėliaus, ejo laisvas su kunigu pasikalbėjimas ir jo sveikinimas per atskirus asmenis.

00000000000000000000000000

TORONTO LIETUVIŲ MOTERŲ RATELIO "DAINA" PARENGIMAS

Toronto moterys, kurios susispietę į "DAINOS" būrelį, matydamos gražų darbavimąsi montrealiečių, Tarybos Moterų Sekcijos tarpe - nutarė surengti pramogelę - šokių, su užkandžiais ir loteriją ir gautą pelną, skirti lietuviams kareiviams Kanados kariuomenėje, per Moterų Sekciją.

Toks pobuvis, įvyko birželio 5 dieną ir reikią džiaugtis, kad nors ir buvo atkeltas dviem savaitem vėliau, visgi buvo pasekmingas, nes davė gryno pelno 40 dolerių, kurie trumpu laiku

Nepriklausoma Lietuva

bus persiusti Sekcijos išdinin-
kei, gorb. Lekničkienėi.

Tam vakarui, šios moterys pri-
sidojo su aukomis pryžais: A. Pau-
liene, Br. Dubauskienė, Br. Kavo-
liūnienė, St. Derviniene, Z. Stan-
kienė, V. Samulevičienė, St. Bat-
kienė, O. Kuniutienė, E. Frenze-
liene, O. Indreliene, O. Taurins-
kienė, M. Jurkštienė, Mrs. Za-
linski, zyde iš Lietuvos, M. Jo-
kubynienė ir Trečiokas, aukojo
\$1.00 pinigais.

A. Paulienė, apart vertingo
pryzo, dar aukojo ir gražų tortą,
kurį išleidus varžytinėms, gauta
gražaus pelno.

Maistą suaukojo šios moterys:
O. Taurinskienė, A. Paulienė,
Z. Užemeckienė, O. Indreliene,
E. Frenzelienė, Br. Kavoliūnienė
ir M.F. Jokubynienė.

Alina Užemeckaitė, Rūta Batkus,
Birutė Indrelytė, Jennie Grins-
kaitė ir G. Jokubynaite - prisi-
dejo prie bilietų platinimo ir
prie kavos padavimo. Neatsiliko
ir vyrai, tai sen, tai ten savo
jėgą ar balsą parodydami. Štai,
kad ir Leonas Vekteris, net už-
kimo tortą bevaržydamas.

Šia proga, Moterų Ratelis šir-
dingai dėkoja visoms ir visiems
už pasidarbavimą ir publikai už
atsilankymą į šį pobuvį.

Tad, ligi pasimatymo ateinan-
tį rudeni!

M. F. Jokubynienė.

"Vienas žodis nešneka, vienas vy-
ras ne talka: kur du stos, visa-
dos daugiau padarys. Viens pradės,
kita padės; darbas eis pilna vaga.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

TORONTIEČIAI LIETUVIAI REMIA "NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ"

1-mą dieną gegužės, "Neprikl.
Lietuvos žurnalo "Rėmėjų Grupė",
surengė balių, kurio visas pel-
nas tapo paskirtas mūsų vienin-
telio Kanados lietuvių svyturio
labui.

Baliaus iniciatorius buvo
P. Kairys, jam gelbėjo P. Vekta-
rienė, P. Derviniene, St. Bat-
kienė, Jerasiūnienė, Kuprenie-
ne, M.F. Jokubynienė, A. Augu-
tis, P. Motiejunas ir kiti.

Prie Stalų patarnavo: Dervy-
nytė, Grinskytė, Jankauskaitė,

Balius visais atžvilgiais
pasisekė.

Gautas pelnas virš \$30.00,
įteikta K.L. Tarybos centro pir-
mininkui A. Navickui, per Toron-
to Tarybos Skyriaus susirinkimą
Toronte.

G E N Y S

M. M.

Nušvinta kartais žmogui žvaigždė
ir čia ant žemės,
Uždegusi krūtinę stebūklais ikvė-
pimo;
Ji kvėpia naują galę ir meilę
begalinę:
Prašvinta kelias tuomet pakly-
dusiam užtemes;
Savy jis jaučia dvasią aukstes-
nio pašaukimo!..
Laimingi čia ant žemės bent
kartą ją pažinę!

* * *

PRIIMTAS ĮNEŠIMAS.

Lietuvių susivienijimo Amerikoje sekretorius M. J. Vinikas raportavo, kad "su 1942 metų pabaiga SLA-236 kuopa Torontė Ont., Canada, narių duoklių susidare 1,962.35, kurių dėl valiutos įvežimo suvaržymų negalima priimti į Centrą ir todėl pinigai kuopos virsininkų vardu sudėti į Bank of Montreal.

Su šio sausio mėnesio duoklėmis susidarys virš 2,000. SLA 236 kuopos virsininkai pakartotinai primena Centrui, kad nuolat bankas juos ragina tais pinigais pirkti Kanados valdžios išleidžiamus karo bondus.

"Praeitas Pildomosios Tarybos suvaziavimas įgaliojo Investmentų Komisiją nupirkti Kanados valdžios bondus, jei bus galima juos perkelti į suvienytas Valstijas. Pavyko susitarti su Bank of Montreal agentūra New Yorke, kad ji priims SLA pinigais nupirtus bondus, kuriuos jai persiųs Bank of Montreal ir sudės į toki Amerikos banką, koki nurodys susivienijimas. Kad įgaliojau SLA 236 kuopos valdybą nupirkti bondus už 2,000, jei Bank of Montreal sutiks bondus persiųsti savo agenturai į New Yorką."

K.P. Gugis inese, dr S. Biežis paremė užgirti sekretoriaus M.J. Viniko atliktą žygį šiuo reikalu. Įnesimas vienbalsiai priimtas."

000000000000000000000000

Įsimintingi samojai subendrina jėgas, ir kas jais naudojasi - atlieka didelį darbą artimo gerui.

000000000000000000000000

Nepriklausoma Lietuva

"DAINOS" RATELIO ATBALSAI.

Po visą Kanadą pasklido gražus atsiliėpimai apie Toronto lietuves moteris susibūrusias po "DAINOS" ratelio vainiku.

Ypatingai didelės simpatijos reiskia montrealietės, savo bendrų idealų sesėms, kad jos taip gražiai ir sumaniai veda "DAINOS" ratelio veiklą, iš ko tikrai galima pasisemti gražių pavyzdžių.

"DAINOS" atbalsiai ypatinai pasklido po paskutinio jų parengimo įvykusio 5 dieną birželio, kur buvo atlikta sauni programa, gauta gražaus pelno labdarėngiems tikslams, taipgi bičiuliškai pasizmonėta, pasisnekučiuota ir apsisukta valsa, kuriuose prisiminta

karo sukurią... kur kaujasi ir gargoniskai užia ne muzika, bet granatų šokiai.

"DAINOS" parengimo pelnas, paskirtas už mus visus pasiaukojantiems kariams.

Programos išpildymę prisidėjo ne tik suaugę, ismintimi subrendę Toronto lietuviai, bet už kilnius idealus kovoja ir išeina į viešą veiklą nekalti, maži kūdikėliai! Stai, vis "DAINOS" atbalgių aidai:

"... Neseniai iš Montrealo atvykusių pp. Pundzių dukrelė Aldutė, dar nevisai penkis metus savo amžiaus pasiekusi, pasakė du gražius eilėraščius. Vienas iš jų buvo gana ilgas ir reikėjo stebėtis mazytės gera atmintim ir sugebėjimu gražiai akcentuoti. Aldutei publika labai plojo ir kai kurie ją apdovanojo Garbe Toronto "DAINAI" ir jos veikėjams už kilnius žygius.

KAIMYNĖ.

VISUOMENĖS ŽINIAI

23

TORONTO LIETUVIŲ PAREIŠKIMAS

Verčiant naują mūsų bendros darbuotės lapą, mes Kanados Lietuvių Tarybos Toronto skyriaus veikėjai, norime padaryti visuomenei sekamą pareiškimą:

Mes manome, kad ne tik Toronto ir apylinkės, bet ir visos Kanados lietuviai žino, jog K.L. Taryba buvo suorganizuota ir pradėjo savo tautos atvadavimo darbą 1940 metų, rugpiučio 15 dieną, Toronto mieste. Taipgi žino, kad kilus tarpusaviams nesusipratimams, Tarybos Centras tapo perkeltas į Montrealą 1941 metų pabaigoje ir nuo to laiko ligi šiam, - Toronto veikėjai negalėjo rasti bendros kalbos.

Tuo tarpu, Lietuvos žmonių sunki padėtis ir pačios Lietuvos ateitis kasdien vis eina blogyn ir blogyn. Lietuvos Nepriklausomybės priešai nesnaudžia. Jie siuntinėja savo agentus po visus didesnius Kanados ir Amerikos miestus, kad dar labiau drumsti ir ardyti lietuvių vienybę.

Matydami Lietuvos priešų pasiryžimą ir jų pastangas ir vėl amžiams pavergti Lietuvą, mes Toronto lietuviai negalime ramiai žiūrėti, kada mūsų broliams yra kalami nauji panciai, statomi nauji kalejimai Sibiro tundrose ir ruosiamos naujos nekaltų žmonių zudynės!

Turint omeny praęty įvykusius nesusipratimus, mūsų (naujai stojančių į darbą) didžiausiu troskimu yra, kad Tarybos veikimo ribose, nebūtų keliami partiniai ar religiniai ginčai; kad kiekvienos groves ar grupės žmonės neprivalo taip, kuomi galėtų pazeisti kitų žmonių įsitikinimus. Reikia visuomet atsiminti, kad prie Kanados Lietuvių Tarybos darbuotės dedames kiekvienas laisvai, savu noru, niekeno neverčiami, įvairių įsitikinimų žmonės.

Todėl, privalo egzistuoti tokios sąlygos, kad visi demokratiniai nusistatę lietuviai galėtų tautos islaisvinimo darbą bendrai dirbti!

Montreal, birželis-June, 1943.

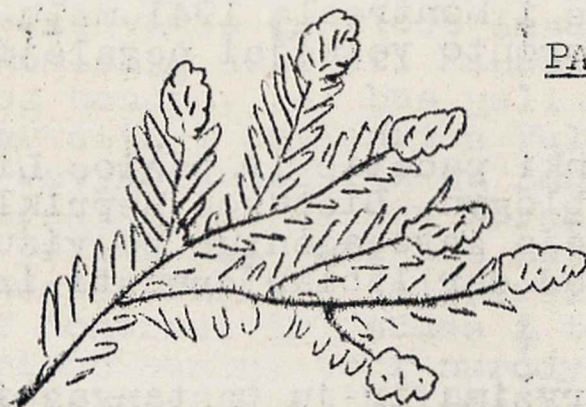
Bet, šalininkai režimo, prieš kurį Jungtinės Tautos veda karą, turi būti GRIEŽTAI SMERKIAM!

Jeigu mes visi kiek išgalėdami padėsime Jungtinėms Tautoms laimėti šį karą, ir jeigu laikysimės viršui paminėtų desnių, tai galime tikėtis, kad iseivijos lietuviai iskovos Lietuvos žmonėms laisvę - patiems spręsti savo likimą.

Todėl, dėl labo Lietuvos, dėl labo visos žmonijos, mėginkime dirbti bendrai ir sutartinai.

Tolimesniam darbo vystymui, yra išrinkta nauja sekama valdyba:

P. Kairys ----- pirmininkas,
L. Pocius ----- vicepirmininkas,
S. Batkiene --- sekretore,
V. Banylis ----- vicesekretorius,
Z. Uzemeckiene -- izdininke.

PASIRAŠO:

P. Kairys
Liudas Pocius
S. Batkiene
V. Banylis
S. Uzemeckiene

T A L K A

Arėjas Vitkauskas

Brolau, šė ranką, - tau sunku;
Abiem ir darbas palengvės,
Gyvybės laimė suzydės
- Kur buvo pirma nejauku.

Paduosim ranką ir kitiems,
Ir bus galinga mūsų talka, -
Tiktai suvienyta ranka
Isganymą atnes visiems.

Nepriklausoma Lietuva

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS REIKALAI

Antanas Navickas

LIETUVA! tu mūsų prabočių žeme, dėl tavęs sūnūs ir dukros balsą prieš pasaulį kelia. Suzalota tu esi mūsų tėvyne, tavo žaizdas gydo tavo vaikai, kurie gyvena užjūry. Esi surakiną sunkiausiu rėžėzių, negali tu savo balsą kelti prieš savo priešus, kurie zudo sūnus, brolius; tremia į Vokietijos ir Sibiro gilumas ir kitas vietas; naikina meną, kultūrą mūsų tautos.

Mes, Kanados Lietuvių Taryba vardan visų Kanados lietuvių, keliame balsą prieš priešus mūsų tautos. Aktyviai sekame pasaulio dabartinių dienų politiką; momentui istikus - tuojau siunčiame rezoliucijas, protestus, atsisaukimus į Suvienytas Tautas kaip tai Amerikos, Didžiosios Britanijos, Kanados ir kitą visą eilę mazesnių valstybių; prasome užtarymo dėl mūsų tėvynės Lietuvos. Suvienytai stojame darban petis į petį, surėmę visi kaip vienas; dirbame dėl atstatymo Nepriklausomos Lietuvos laisvės ir demokratinių pamatų laisvu apsisprendimu jų pačių visuomenės gyvenime.

Taip, kad Kanados Lietuvių Taryba yra vienatinė organizacija visoj Kanadoj, kuri rūpinasi lietuvių tautos nepriklausomybės reikalais. Ne tik Kanadoj, Amerikoje, bet ir kitose valstybėse panašios Tarybos ir visi bendrai dirbame tautos reikale. Visi keliame savo balsą ir reikalaujame, kad Lietuva būtų laisva, kad ji nebūtų pavergta. Kad po šio didžio nelaimingo karo pabaigos, būtų gražinta Lietuvai laisvė su jos teritorijomis: sostine Vilniumi ir su Klaipėda.

Štai į mūsų rezoliucijas atsakymai: Suvienytų Valstybių, Didžiosios Britanijos vyriausybės, Kanados vyriausybės; taria žodį ir pasizada ginti lietuvių tautos Nepriklausomybės atstatymą.

Buyo paskleista napamatuoti tėvynės priešų gandai, kad Londone Didžiojoje Britanijoje Lietuvos Atstovybė neveikia. Bet, kaip

Montreal, birželis-June, 1943

veikė pirmiau, taip veikia ir dabar. Neklausykite suvedžiotojų ir tautos pardavikų, kurie trokšta, kad mūsų tauta būtų pavergta ir jos laisvė būtų sunaikinta amžinai.

Smerkiamo jų agentų juodus darbus ir judošišką tautos išdavystę. Broliai, tik dirbkime vieningai drauge su Alijantais, bukime ištikimi Kanados Didžiosios Britanijos piliečiai, ateis laikas Alijantų laimejimų, jie pilnai savo pažadus išpildys, užtars mūsų lietuvių tautą sulig galingų nutarimų, sulig ATLANTO ČARTERIO SPRENDIMŲ: MAŽOSIOMS TAUTOMS LAISVĖS.

ANTANAS NAVICKAS
K.L.TARYBOS CEN-
TRO PIRMININKAS.

* * * *

KANADOS LIET. GEN. KONSULO LAIŠKAI

Ottawa, 3rd March,
1943

Dear Colonel Grant-Suttie,

I have your letter of February 25th, your file 10-2-17, with which you enclosed a resolution by the Lithuanian League of Canada. Both the resolution and your letter will duly receive the attention of the Government.

Yours sincerely,
/Signed/ H.H. Wrong
for Under Secretary of State
for External Affairs

Colonel G.L.P. Grant-Suttie
Consul General of Lithuania,
110 St. George Street,
Toronto, Ontario.

Toronto, 30 March
1943

Dear Mr. Navickas:

Further to my letter 10-2-17 dated 22 March 1943, in the matter of the Resolution adopted at Montreal on 14 February 1943 by the Lithuanian League of Canada, I have now a communication from the American Legation at Ottawa which expresses "the utmost sympathy for the desire of all peoples to choose their own form of government and permit no territorial changes that do not accord with the freely expressed wishes of the peoples concerned".

Yours faithfully,
G.L.P. Grant-Suttie
Consul General

Nepriklausoma Lietuva

Toronto, 17 May 1943

A F O R I Z M A I

Dear Mr. Navickas:

Further to my letter to you, 10-2-17, dated 22 March 1943, I am desired by His Excellency Mr. B. K. Balutis, Minister of Lithuania at London, England, to convey to you his cordial appreciation and thanks for the Resolution adopted by the Montreal Branch of the Lithuanian League of Canada on 14 February 1943. A letter which I have today from the Minister contains the following:

"The efforts of the Lithuanian League of Canada to stand in defense of the interests of Lithuania are highly appreciated and I wish to thank them for this patriotic manifestation. At the same time I should like to inform you, and through you the Lithuanian League of Canada, that I am submitting this Resolution to the Right Honourable Winston Churchill, the Prime Minister, as desired."

You will be advised when further information is available in this matter.

Your faithfully,

G.L.P. Grant-Suttie
Consul General

Mr. Antanas Navickas,
President,
Lithuanian League of Canada,
6634, Third Avenue,
Rosemount, Montreal, P.Q.
Montreal, birželis-June, 1943.

Man labai nesmagu, kad aš turiu tik vieną gyvastį paaukoti dėl savo krasto.

Hayes.

* * *

Leisk, kad mūsų paskutinis miegas, būtų kapuose ne kitur, kaip tik mano tėvų žemeje.

Osceola.

* * *

Gerai karaliai yra vergai, o jų žmonės laisvi.

Leszczynski.

* * *

Niekad negali išlošti be pasiaukojimo.

Buxton.

* * *

Mums visiems aišku, kad stipri tautinė samonė, yra patvaresnė, negu plienas.

Pr. Lapienė.

* * *

Kada mūsų viltys sutrūksta, leiskime mūsų kantrybei atlaikyti.

Fuller.

* * *

Šiuo metu, mes privalome pamiršti partijų interesus, ir jungtis dideliam darbui.

Pr. Lapienė.

* * *

Tas tarnauja geriausiai partijai, kuri geriausia tarnauja jo šaliai.

Hayes.

* * *

Padidint meilę savo kraštui, reik koki laiką pagyventi svetimame.

Shenstone.

* * *

UŽ SIENOS

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

CHICAGO. Amerikos Lietuvių Taryba ruošia sušaukti Amerikos Lietuvių seimą, tikslu Amerikos visuomenei pareikšti Amerikos lietuvių autoritetingą balsą apie Lietuvos politinę ateitį.

* * *

NEW YORK. Kunigų Vienybė išleido 336 puslapių knygą "Amerikos Lietuvių Katalikų Darbai", kurią puošia 40 paveikslų. Knygos skyriai: Draugijos, Įstaigos, Mokslo Įstaigos, Spauda, Biografijos. Redagavo: Kunigai Pakalnis, Balkūnas, Koncius ir Raila.

* * *

HOLLYWOOD, CAL. Prūsų lietuvis, pereinantis Amerikos karo veteranas, Petras Mazutis, dažnai per 20 metų dalyvavo paruosime žymių filmų. Tarp kitko, jis dalyvavo ir "Mission To Moscow" filme, apie kurį smarkiai gincijamasi.

* * *

BROOKLYN, N.Y. Čia įvyko tautininkų konferencija, nusprendusi savo politinę taktiką ir veiklą.

* * *

LINDEN, N.Y. Vietos lietuviai nupirko tarnybinę vėliavą su 100 žvaigždžių. Reiskia, tiek lietuvių sūnų išejo kariauti už Amerikos ir Lietuvos laisvę.

* * *

NEW YORK. Amerikos lietuvių spauda labai patenkinta Kanados lietuvių prisidėjimu išleisti dvi svarbias knygas anglų kalba: Kanados Lietuvių Taryba paskyrė \$10.00, New Yorko Lietuvių Tary-

Nepriklausoma Lietuva

bos leidžiamai profesoriaus Pakšto redaguojamai knygai, o Kanados Lietuvių Sąjunga, davė \$10.00 Amerikos Ministro Lietuvai Noremo knygai "Timeless Lithuania".

* * *

PHILADELPHIA, PA. Lietuviai nutarė nusipirkti Amerikos karo bonų \$400,000 vertes ir nupirkti Perkuno vardu bombanės-lėktuvą. Jau išpirkta ketvirta tos sumos dalis. Per vieną tam tikrą vakarą-parengimą parduota bonų už \$22,025.

* * *

NEWTOWN, PA. Seselių Kazimieriečių vedama (1932 metais įkurta) mergaičių Akademija išleido 11-ka High School mokslą baigusių mokių šį metą.

* * *

THOMPSON, CONN. Lietuvių Marianapolio kolegijos High School kursą šiemet baigė penki lietuviai studentai. Kolegijos kursą išėjo du.

* * *

WATERBURY, CONN. Balandyje susiorganizavusi 23 lietuvių draugijų Lietuvių Taryba jau spejo parduoti Amerikos Karo bonų už \$20,000, gauti 60 lietuvių dovanoti kraujo Amerikos sužeistiems kareiviams, ir ruošia Atlanto Čarterį paminėti vakarą, kur kalbės Connecticut valstijos gubernatorius, Lietuvos Atstovas Pulk. Žadeikis ir Latvijos Atstovas Bilmanis.

* * *

BOSTON, MASS. "Darbininko" redaktorius Antanas Kneizys, minėjo savo 50 metų gimimo sukaktį. Spaudos atstovai jį sveikino.

* * *

LOS ANGELES, CAL. Lietuvos Jūrų Kapitonas Labanauskas davė Kalifornijos universiteto studentams paskaitą tema "Septyni Šimtmečiai Lietuvos Kovos Už Laisvę".

* * *

ELIZABETH, N.J. Kompozitorius J. Žilevičius, sunkiai sužeistas automobiliaus, parvyko iš ligoninės į savo butą, kur sėkmingai gydomasi. Jis tikisi už kelių savaikių pradėti savo pareigas. Dabar jį vargo-ninko pareigose pavaduoja Bro. J. Banys, MIC.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

MINTIES GĖLĖS

FILOSOFAS VINCENTAS J. BUDRIKAS

Aš kalbu universale dvasios kalba... ir laiku visi žmonės išgirs mane ir supras. Dvasios kalba išverčia patį save į visus dialektus.

Žvaigždės kalba ta pačia kalba visiems žmonėms, bet ar jie supranta jas? Juk dvasia girdi jų skelbiamąsias tiesas.

Šitaip ir pranašas vartoja universale dvasios kalbą.

Jeigu jis kalbėtų vienu dialektu, jo žinios dingtų daugumai žmonių. Bet jei jis kalba tuo, kas universalus, jo žinios niekad nedingsta.

Jie liečia užuojautos ir meilės stygas, kurios turės vibruoti laiku kiekvienoje žmoginėje sieloje.

Jis nesustoja argumentuoti, bet nuo savo aukštybių pasiektu skelbia tai, ką jis mato esant tiesiu ir tikru.

Jis stovi viršui visų ginčų ir vaidų, ir nenori diskutuoti to, ką jis žino esant tikru. Iš daugelio žmonių diskusijų ir besiginėjimų, kyla babiloniska netvarka... aiškiai matoma vadinamuose pasaulio moksluose ir religijose.

Pranašas šaukia sąvuočius, ir jo savieji – pažįs tą balsą. Kas gi, jei jis gyventų aukštybese? Jis nėra pertoli nuo žmonių širdžių ir sielų. Nes dvasia nepasista erdves nei laiko.

Jis traukia prie savęs tuos, kurie artinas į jį dvasios vedami. Jo balsas yra jiems lyg saldžiausia muzika, ir jo žodžiai sparnuotos meilės streles. Jo mintis randa būklę jų sielose ir pribrendusiu laiku išduoda patobulintojo gyvenimo derlių.

Ignorancijos ir niektikybės tvirtovė yra pašalinta iš vidaus, o ne iš isorės.

Pasaulis numeta šalin savo senus rūbus, kurie nebetinka tarnauti žmonijai.

Papročiai nusenėję, apeigos vieną syk laikytos šventomis, nyksta vien dėl to, kad vitalizuojanti dvasia pasisalino.

Paikas yra tas žmogus, kurs neturi naudingesnio darbo, kaip tik musti senąjį.

Palik jį vienu vieną ir jis tuoju pranyks... nes dvasia palengvėle, bet tikrai salinas nuo jo.

Skelbk drąsiai savo žinias pasauliui! Ne kaip vienas iširdęs ant tavo prietelių, bet kaip tas, kurio širdis liepsnoja meile ir gera valia.

Tada tavo žodžiai gyvens pasauly... ir tavo žinios taps gyva jėga, vedanti į gėrybę.

Žmogus taipgi gali rasti kliaučiu pas straigę dėl to, kad ji nebėga arklio greičiu, kaip ir pas teologus, kurių akys temato vien praeities skaistybę.

Pribrendusiu laiku, straigė įgis arklio vikrumą ir greitumą, bet tam gal reikės milijonų metų. Gamta nebėra straigės, bet laukia kantrumu jos lėtos, bet ir neisvengiamos pažangos.

Todėl, o žmogau, išigyk gamtos kantrybės! Luktelėk... ir tu pamatysi, kad teologas jaute amžinos pažangos virpulį.

Jei tu esi sielos pranašas, tu privalai jausti ir permatyti ką bus... ir tavo sielos ramybė nebus sudrumsta lėtos pasaulio pažangos.

* * *

Ai, mano siela, pakilk į aukštesnes aukštybes - atpančiok savo sparnus!

Leisk žemės purpuro kalnams nykti tavo vizijoje.

Kilk... išsilaisvink, o mano siela! Tegul didinga saulė nuskesta ir pranyksta iš padangių. Pranykit iš mano vizijos, o jūs galingieji pasauliai ir saulės, liepsnoją gintaru, ir auksu ir purpuro sviesybė!

Kilk... už didelių beforminio ir tuščiojo bedugnių, kur sau-

Montreal, birželis-June, 1943.

Ignorancijos ir niektikybės tvirtovė yra pašalinta iš vidaus, o ne iš isorės.

Pasaulis numeta šalin savo senus rūbus, kurie nebetinka tarnauti žmonijai.

lēs gema ir pasauliai ir saulės grimzta savo kapuos. Kilk į aukštesnes aukstybes! Perdem erdves beribes ir padanges neišmatuojamas, aš noriu skristi savo keliu.

Perdem besisukančias šviesybės sferas, kur dvasios ir angelai gyvena, aš noriu skintis sau kelią.

Pro akinančio skaistumo skritulius, kur žemės mesijai gyvena, aš noriu skristi ir vairuoti savo kelią.

Ai, siela! Kilk... aukštyn ir aukštyn... skrišk didelių smaržų per nepramintus žydrio laukus, prisetus kibirkščiuojančiais žemčiugais. Keliauk savo keliu. Skriški meilės sparnais į aukstybę!

Ai, siela! Tegul tavo aukštyn skrydimas būna spartus. Nuskrišk už tų baltų šviesių sferų, kur archangelai gyvena.

Kilk, ai mano siela! skrišk į skaidresnes aukstybes! Pažvelk ten, kur Dievo sunus gyvena begalinėje šviesybėje ir spindėjime.

Kilk... palenkta ir nuolankia galva, artinkis į tą vidurį, kur gyvena begalinis OM, kurio spindulingumo, grožio ir skaistybės, jokia menininko siela negali apipiešti.

Kilk... tobulėk, nudenk iš savo vidaus visa tai, ką tavo džiaugsminga dvasia matė. Numesk visa tai, kas nesvarus ir netyras!

Ai, siela mano! Išbusk ir kilk į aukštesnius idealus! Pažadink latentines savo jėgas!

Tegul tavo apreikstasis likimas skatina tave į didesnę besistengimą... į kilnesnę pasiaukojimą!

Ai, siela! Būk švari; būk tyra ir skaisti!

Aplink tave šviečia ir spinduliuoja nemirtingos šviesybės aureole! Todėl, o mano siela! kilk į aukštesnes aukstybes - atpanciok savo sparnus!

* * *

Aš skelbiu savo paties evangeliją. Nebūkite mano kopijos - tačiau mieliau būkite pirma originalais.

Šviesa, nors ji būtų skaisti ir graži, yra silpninama refleksija. Tegul tavo vidutinė šviesybė liepsnoja ir šviečia perdem visus tavo sielos langus!

Nekartok kitų žmonių minčių, jei tavo siela neteikia sank-

Nepriklausoma Lietuva

cijos jų tikrumui. Kalbėk tai, kas yra vidui tavęs... kas kaujas dėl išraiškos. Ne tik tai kalbėk... bet ir gyvenk vidinėmis mintimis.

Nesakyk, kad tu esi per daug didis neturtėlis šiam, tam ar anam. Tu esi tikriausiai turtingas, jei gyveni arti savo paties idealų. Ir joks žmogus pasauly nėra toks turtingas kaip tas, kurs gyvena sielos gyvenimu.

Nebūk pasitenkinęs kitų žmonių minčių gyvenimu. Leisk savo paties gyvenimui išgyti savišką individualybę. Kiekviena laukų gelelė gyvena savišką gyvenimą, mintija savas mintis, eksternalizuoja dvasios idealą.

Išviršiniame gyvenime, būk tyras lyg kristalas, reflektuojąs tyrą baltą vidinės dvasios sviesybę.

Mokyklos skelbia: mąstyk, kaip mes mąstome, ir mes prispausime ant tavęs mūsų pagyrimo antspaudą.

Mieliau gyvenk be mokyklų pagyrimo... nenorėk nusipelnyti tos dovanos, kuri tavo protą ir sąžinę apkvailintų. Neleisk niekam atsisistoti tarp tavęs ir tavo sielos sviesybės. Tavo dvasios orbitoje sukasi pasauliai, saulės, žvaigždės, universai. Beribė erdvė ir laikas yra tavo paties. Taigi, būk savo as valdovas.

Neleisk sektų didkusijoms drumsti ir kankinti sielą. Tu esi aukštesnis už visas sekas... ir vidujinis balsas išspręs tau kas teisus ir geriausias.

Radęs kelią, ženk juo drąsiais žingsniais ir nesvyruodamas. Nebijok piktybės, nes ką žmonės vadina piktybe, tas tėra vien nežinios ir niektikybės sėseliai, kurie puola ant tavo tako... ir virsta niekais, kai dvasios sviesa suliepsnoja.

Žmonės yra neseekmingi kada jie bando savo gyvenime kopijuoti kitus. Jei tu esi muzikas, neskandink savo individualybę maestro kompozicijoje, bet mieliau duok jai savo paties interpretaciją. Jei tu esi piešejas, nekopijuok genialaus piešėjo kūrybą, jei neįjėgi priverst ją liepsnoti savo paties sielos žarijomis.

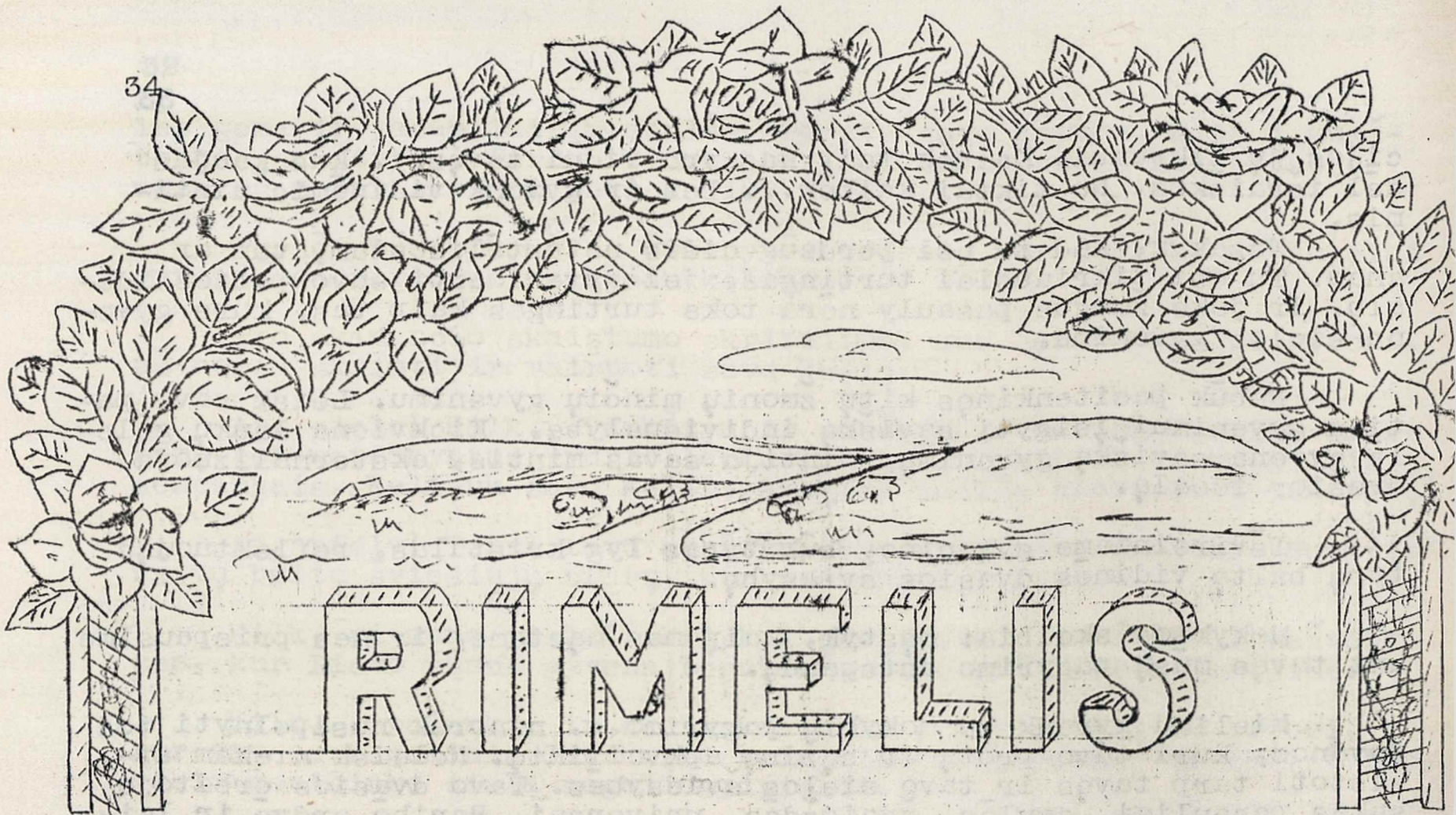
Jei esi skulptorius, liepk marmurui skelbti aukščiausius sielos idealus. Nebūk grynas kopijuotojas bet kokiame gyvenimo lauke, kuriame tu gyveni.

Nenorėk būti kaip bet kas kitas negu pats... ir nemintyk kitų žmonių mintis, jei jų mintys neliečia atsakomų tavo sielos stygų.

Tuomet jos pažadins viduje miegančią sąmonę, kuri nudengs tau tavo tikrą individualybę.

V. J. BUDRIKAS.

Montreal, birželis-June, 1943.

Marija Aukštaitė

- Paulina, priruošk pintinę maisto. Pakviesk man Teresę, ir tu jai panėsesi pintinę į verpėjos Jones namelį.

- Klausau, pone!

Vėl užsispaudė durys, vėl man pasibeldė nežine. Tuom tarpu atėjo mano auklė Teresė, ir dėdė mums liepė eiti pas verpėją Jonę, ir iš ten - parsivest Rimelį.

- Ak, dėdyte! - nustebusi nudžiugau; bučiavau jo žilą galvą, veidą, lūpas ir rankas, kurios mane išvedė pro baltus piliorius, pro kliombų geles, kur pirma musėjo Paulina ir Teresė, už lanko nesdamos gražią pintinę aprištą balta servieta.

Už sodų skendo saulė. Žalių vainikų fone - pasiliko mus palidėjęs dėdė. Jis man pasirodė toks didelis vijokliais apsisukusių vartų ovaly, ir aš juo pasigrožėjus - palikau; pasiūrijau Pauliną ir Teresę; ir mes visos trys, pasinesem į verpėjos Jones namelį.

Dvaras ir palocius kur vasarodavo dėdė, - priklausė grafui T. Trobėsiai daugumoj buvo mūriniai, todėl ir kumetynai "čvarakais" vadinami - buvo mūriniai. Vasaromis jie būdavo labai vėsus, bet žiemomis žmonės skųsdavosi, kad labai šalti ir drėgni. Čvarakų keli ilgi ilgi trobėsiai su raudonų cerpių stogais, dengė po savimi vargų vargelių prikažuotą minią, kuri buvo primityviska, vergiskai paklusni, su savotiškomis ambicijomis, religingai nusiteikusi, su muzikiskai dvariokiška atkaklia dvasia, bet tauria, darbščia ir kilnia.

Nežiūrint, kad tą visą minią dengė neva pasitenkinimo šydras, kad čvarakų prieky žėredavo puikus gelių darželiai, bet liepsnodami raudoni užareliai aplink alksninių pynusių tvorą - reiškė prislegusių kovas, ir neretą audrą už duonos kasnį.

Šiame dvare gyveno daug šeimų su daugybe vaikų, kurie žyzė ūlytėlėmis siauromis aplink žemas, purvinas ir aprūkusias duris; basi ir vienmarskinėliai; pusplikius pilvelius atkišę, nosėles pakorę.

Kiekviena šeima, susidedanti nors ir iš penkiolikos asmenų, gaudavo po vieną grincią ir be langų kamara, kurioje žmonės laikydavo duonai susimalti gėrmas, sukaltus gulėjimui narus, o po narais iskastose duobėse - susipildavo bulves, daržoves; taipgi kamaroje laikydavo kuparus su išsukuotais liniais ir audiniais; su iseiginiiais rūbais ir šventadienėmis skaromis.

Priemenėmis, kumėčiai naudodavosi bendromis. Jos tarytum tamšūs tuneliai pervesdavo skersai namą į kitą pusę čvarako, o vidury priemenių - riogsodavo milžiniški suodini kaminai; bet retai kada ten pasikardavo lašinių paltis ar lentelės išpraustas skilandis; daugiausia dar tik švilinant kiaulę su siaudų kuliu kur nors atokiau ant kalnelio; jau skrajodavo ir tupinėdavo pusalkanių vaikų pulkai, kad spirgutį užuodus, kad dešrelę išsiderejus.

Kumėčiai vieni kitus mylėdami, dalindavosi skerstuvėmis, naujų barsčių raugalu, saldes skystimu, kurią išsivirdavo iš ruginių miltų, praraugindavo, ir paskum šutintas bulves valgydami - užsi-gerdavo.

Verpėjos Jonės namelis, stovėjo gana toli nuo čvarakų prie plento, sale Judelio smuklės. Čia buvo dvaro ir aplinkinių kaimų beveik centras, nes žmonės toli būdami nuo miesto, pirkdavosi pas Judelį žibalą, degtukus ir kitas smulkmenas, dėlto ir šios verpėjos trobelė, - skėsdavo kaimo ir dvaro viesniomis, su linų ar pakulų verpimo bunduliais.

Maža, bet gyvumą reiškianti be stiklo lempelė, spingsėdavo iki pusnakčių, ir prie ilgo baltai nusveisto uslano, - stovėdavo Montreal, birželis-June, 1943.

keli rateliai su linų ar pakulų kuodais, kuriuos pešiodavo ir smulkiais plonyčiais siūleliais paversdavo; sesių senų verpejų nudilinti pirštai; kurie ankstyvais rytais ir vakarais - ismelzdavo apie šimtą dvaro juodmargių karvių, o paškui - vėl įknibdavo į linų kuodelius.

Dvaro karvių nemelžė tik verpėja Jonė, šios trobelės savininke. Ji laikėsi sau ozką kalnelio prie virvės prijungtą, ten pat tulkinėjo du pusmetiniai gražūs parseliai ir mažas kudlėtas sunytis.

Prie smūklės, keliauninkų su vežimais sustojimo vietoj šalo "stadalos", lėtai vaikstinėjo papurusia raudona skiauterę gaidys su pustuziniu vistų, kur arkliai kratydami galvas su avių krepėmis primedavo grūdų į siukslyniuotą kiemą, Jones vistelių išsimaitinimui.

Kai mes kaštonais apsodintu keliu artėjome į plentą, Jonė jau vedėsi savo ozką nuo kalnelio, ir visu balsu saukė naktigultui margas visteles. Tos bėgo sparnus pakelusios ir pasispardydamos, visos apspito Jonę, ir ji su ozką ir vistomis - pranyko savo lusnos atviroje durų angijoje. Paškui išbėgo su mediniu kibiru, matoma noredama parsinėsti vandens, bet pamačiusi mus jos kiemely, skubiai atsileido pakaisytą sijoną, ir su nuosirdumu prakalbino:

- O, viešnelės, viešnelės! Prašau į vidų, - suskubo, pametusi kibirą peržengė aukštą kulbišką priemenės glankstį; rykštę nutyčiusi paginė ozką giliau į gurbą, suvarė vistas po pecelium, ir užremus mažus vartėlius moline sunkia plyta, vėl mus pakvietė:

- Prašau, prašau, panelės! Nesidrovėkit! Štai, turiu ir sveitį! - ranka mostelėjo į lango pusę, kur ant ilgo suolo - sėdėjo Rimelis. Jo kojos atkūjais apsuktos ir iš klumpių išnertos, - išsėjosi užkeltos ant mažos kaladėlės; iš sonų - barksojo baisios lazdos.

Plaukais pasišiaušėjęs išbalęs veidas, siūlė jį esant negyvu; bet dyi pilkos akys giliai įsmigo į duris mus pamacius, rankos griebėsi lazdų.

- Rimuk!.. - prie jo pribėgusi su gailėsčiu surikau, ir jis mane apkabindamas kaulėtu glebiu susuko:

- Mariute!

- Rimuk, renkis. Eiva. Dėdė laukia... Lekajus tau savo kambari užleis, galėsi ten gyventi... Dienomis sode! Mudu abudu! Išvaiksciosim! Klaudijus sake tavo paveikslą nupies! Eiva, Rimuti, eiva...

- Ale kur čia, širdelės jis eis?! - gynė išlėto verpėja Jonė, gražindama Paulinai tuščią pintinę.

- Eisiu, Jone. Nieks nesulaikys. Pas tavo sugrišiu, nesirūpink. Kurgi, jei Mariutė atėjo, o daktaras laukia... bent prisiminsiu mokslo draugus!

Rimelis pasijudino. Bet patrukčiojęs savo sunkias kojas galėstingai apsisivalgė, akys sustojo mano akyse.

- Ar nukelti kojales? - paklausiau. Jis palingavo pasišiausėjusią galvą, nuleido akis.

Nukėliau jo sunkias kojas nuo kaladėlės, pastačiau arčiau didelės klumpės; paskum Terese prilaikė sėrmegą, ir jis išsispraude į dvi lazdas.

- Palauktum, Rimeli, bent kiaušinienės iškepčiau... - siūlė Jonė, bet jis išėmęs iš kišeniaus suristą mazgelį, padėjo ant stalo.

- Čia tau, Jone. Tu gera. Čia rasi penkiolika auksinų. Juos man žmonės sudovanojo, o aš po skatiką surinkau. Tau naslėi, bus pravartu... O man?... Kur gi aš dėsiu?!

Jonė nuraudo, ir mus išlydėdama apsiverkė.

Virš sodų leidosi naktis. Gražus žvaigždėtas violetinis rūbas tiesesi vis plačiau horizontais, o ten už sodų, kalnų slaičiuose, - suoke lakstingalos.

(bus daugiau)

S P I N D U L I A I

Arėjas Vitkauskas

Yra spinduliai - jie, pamilę bakūžę,
Paauksina skurdo lopus, -
Ir viltis ten nauja vėl bus,
Kur jųjų išspindo saulužė. -

Yra spinduliai - jie apmirusią sielą,
Širdies mylinčios plakimu,
Aliejų šventų dvelkimu,
Gaivina, - ir žmogui vėl miela... -

Yra spinduliai...

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

FLIN FLON'O AIDAI

VEDA J. URBONAS

LAIKAS, ORAS, IR NAUJIENOS.

Laikas yra vasaros, birželio mėnuo. Pirmą ir antrą dieną birželio, buvo prisnigę apie Flin Flon'ą, tad antys parskrydę čiauze, narai kulio virto, vis ant to nelaukiamo sniego vasaros laike.

ORAS.

Šiaurus vėjas, kovoja su rytų, pietų ir vakarų vėjais, ir nors nelaukiamas - prieš visus tris vis pučia ir pučia nuo Alaskos mums šaltą orą.

NAUJIENOS.

Šiais metais Flin Flon'o apylinkėse pavasariop, pasirodė daug daugiau meskų, ne kad kitais metais tekdavo pastebėti.

Šiais metais meskų susitinkama ir visai arti miesto.

Viena jauna mergina, buvo išėjus apie ketvirtį "mailios" iš miesto laukinių gelių pasiskin-

ti, ir čia nepastebėjus buvo prisiartinusi prie meskos su dviem meskuciais.

Na, mergaitė gėles palikus meskai - stengosi kaip su mažiau žingsnių pasiekti miestą.

Meska į susijaudinusių merginą, - visai nekreipė dėmesio.

- - - - -

Taip pat antrą meską, buvo susitikęs lietuvis M. Alisaukas, apie 6 "mailės nuo miesto.

Jis buvo išėjęs kiek malkų pasikapinėt, ir čia taip pat susitiko gana arti kaip iš kūčkailio padarytą sutverimą. Bet, tai buvo meska; apskurus ir apdriskus, ir dar baisesne atrodo kaip kad visada; nes dabar yra meskų serimogi laikas. Bet ir ši, kūčkailinė meska, nepa-rodzius nieko pikto - nutraskejo sausais nugriuvusiais medžiais, ir nuejo savais kalnais.

LIETUVIŠKAS VARDAS IR JO VERTYBĖ

Jau apie dešimtys metų atgal, man teko susipažinti su lietuviu,

Nepriklausoma Lietuva

kuris yra išvažiavęs iš tėvynės jau dabar yra virš 40 metų; ir jis yra buvęs Anglijoje, Belgijoje, Amerikoje ir dar kitose salyse, ir ne tik pervaziavo minėtas salis; bet yra jose gyvenęs!

Iš šio lietuvių nuosakių, jį galima vadinti buvulu žmogumi. Paviršutiniai jo gyvenimo istoriją imant ir permatant, rasime, kad žmogus yra daug ko matęs. Taigi, kaip jis gyveno pirmiau - pasilieka tik jo žinojimui. Bet per tuos paskutinius dešimt metų; kiek man teko pastebėti, - nors jis su lietuviiais ir susidavo, bet jo pavarde buvo guslavinta ir labai mažos lietuviškumo žymės pas jį tebebuvo galima pastebėti.

Bet kas siomis dienomis su juo įvyko? (atsibudimas) po daugelio metų garbinęs visokių rusių slavus, ir net savo lietuvišką pavardę laike iskreiptą, kad arčiau prisiglausti prie svetimų ir toliau išbėgti iš lietuvių tarpo.

Dabar praėjusiam gegužės mėnesy atsiuntė laiską, kuriuo tarp kitko praso, kad mes jam laiskus siųsdami - užrašytume jo tikrą lietuvišką pavardę, nes jis sako, kad jam pasiilgo savo tikros pavardės ir nors jau neperilgam laikui, bet jis nori išgirsti, kad jį kas pavadintų vardu, kurį jo tėvas jam paliko.

Taigi čia labai aiškus reiškinys tiems, kurie dabar skaldosi ir klysta iš savo prigimtų pavardžių.

Daugiausia galima pastebėti, kas ima Kanados pilietybės popieras; kad jau taikytusi prie šios šalies pavardžių, tai nebutų nei padvygo, bet jei išvercia į gruziniskas ar šiaip į slaviskas visai negirdėtas pavardes; tai jau visai keista.

Neveltui kyla mintis:

Viską vaikai linksmiai sutiks,
Ką jų tėvai, dideliai paliks.

Su tikra pagarba,

J. Urbonas.

LIETUVIŲ TAUTIŠKI VARDAI

(tęsinys)

LIEPOS MĖN.

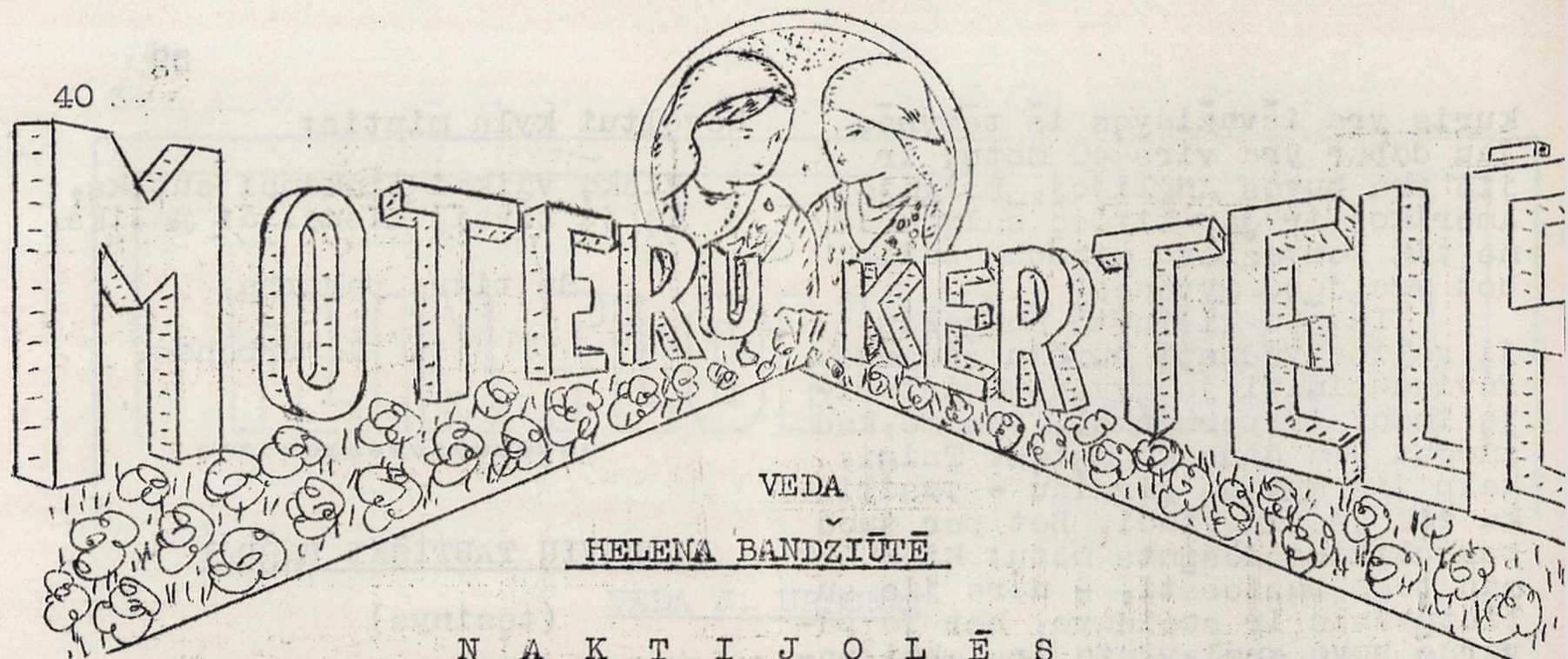
19	dieną		Šventaragio
21	"		Rimvydo
22	"		Aukso
24	"		Zivilės
26	"		Meilės
27	"		Meletelės
29	"		Mantvydo
30	"		Uleles
31	"		Letutes

RUGPIŪTIS MĖN.

2	dieną		Meldės
3	"		Manigirdo
4	"		Germanto
5	"		Nemiro
7	"		Drasucio
8	"		Daijos
9	"		Pileno
10	"		Nerimanto
11	"		Porutės
12	"		Laimės
14	"		Pajautos
15	"		Rimgailės
16	"		Rugelio
17	"		Auksutes

(bus daugiau)

Montreal, birželis-June, 1943.

VEDA

HELENA BANDZIŪTĖN A K T I J O L Ė S

Jūrų Sirena

Linguoja tūlpės gražios aplinkui,
 Nuotakos vysnios baltam rūbe.
 Naktijolėlių, as prisirinkus, -
 Maniau pamirsiu sirdį grabe.

O, kam jos mielos, o, kam jos gražios
 Priminė spalva tavo akių? . . .
 Dabar man mintys vėl toli braidžios -
 Tarpe tų sodų, tarpe puikių.

Kur man kalbėjai nuotakos rūbą;
 Lenkdamas saką baltų žiedų.
 Dabar tik mintys verkiančios kniūbo -
 Smuikai suduzo . . . nēr nei aidų . . .

O, naktijolės! O, mielos akys!
 Jus tarp granatų, dūmų, ugnies . . .
 Bet man zefyras aiškiai pasako:
 "Jis nepamiršęs tavo sirdies".

TETULĖS LAIŠKAS

STASYS YLA

"Mano Dukrele!

Jei nori būti laiminga, prisimink sau šiuos įsakymus. Vyras tai žalia medžiaga, kurią reikia perdirbti. Šiam darbui reikalinga daug įrankių, kuriuos turi moteris. Ji iš įvairiausių įrankių, pagal reikalą, turi pasirinkti po vieną ir sumaniai jį panaudoti.

1. Kai tavo vyras darosi šiurkštus ir piktas, apsiginkluok įrankiu, vadinamu KANTRYBE. Kai perdaug kalba, gestikuodama, - nežiūrėk į jį, - tylėk! Kai nusiramins, pakelk savo gražiai susukuotą galvutę, pažvelk sirdingai jam į akis, o tikrai susigėdys, ir toks gailėstis jį apims, kad daugiau jau niekad nesuriks.

2. Kai užsidaręs jis tyli, nestatyk atkaklių klausimų, nes malonumo įrankis perlauzia ir istiesia kiečiausias sakas.

3. Kai tavo vyras yra netvarkingas, cigaro pelenus krato ant žemės, išmėto kaklaraiščius ir apikakles - nerūgok! Pasilieskok įrankio, kuris vadinasi ismintis. Sutvarkyk, pastatyk ant stalo gražias pelenes ir palik atvirą vieną stalčių, kuriame gražiai sudėstyti kaklaraiščius ir apikakles.

4. Neniekind žiurstelio ir nenešiod jį tik dėl parodos. Atmink, kad skanė vakarienė, gražiai padėta ant svariai paruošto stalo - tai svarbi priemonė seimynėlei laimei ir ramybei palaikyti. Kiekviena tavo drąbusio dalis (išidėmėk, tai svarbu!) tebuna svarutele. Sepetys ar sluotelė tegul neisnyksta iš kortės, kai vyras esti namie. Tegul svarumo įrankis bus tau pagalba seimoje, o jam - susizavėjimu.

5. Niekad nesiskųsk savo vyrui draugams, neverk...

6. Pagaliau, kai tavo vyras nuliūdes, susirūpinęs ir nuvargęs, neturi nogo nueiti su tavim į vakarą, į teatrą, apie kuriuos tu svajoji ir džiaugies, - paslepki savo iseiginę suknelę, padėk rankutę jam ant kaktos ir tyliai pasakyk: noromis pasilieku su tavimi namie!

Montreal, birželis-June, 1943.

Paklausk, kas jam kenkia? Tada meilės įrankis padarys stebuklus, ir neaprašytoji medžiaga taps svelniu kūrinio tavo namams ir laimei pagrazinti".

"Toki laiską su patarimais radau", rašo viena jaunoji žmona, "ir ilgai sėdėjau susimąsciusi. Šiandien, pagaliau, praėjo penki metai nuo vestuvių. Aš esu laiminga. Viespatie, ir kaip laiminga! Tai palikto tetulės laisko dėka".

* * *

Iš žurnalo mano gero ilgamečio draugo.

H E L E N A

PAŠAUKIMO KELIU . . .

Prie Nemunėlio štai mergužėlė,
Auksta, graži, jauna;
Skaisti kaip vasaros gėlė
Liekna, drovi gana.
Mane ji mylėjo, ir širdy jaučiu
Viltį turejo, kad jos busiu aš.
Ir jai bestovint prie Nemunėlio,
Tyliai priejau ir svelniai jos
 lūpeles bučiavau.
Aš jai prižadėjau, myletį visad
Ir neapleisti jos niekad, niekad!
Ji svelniai į mane pažiūrėjo,
Ir laikas skirtis atėjo.
Bet mieloji nežinojo ---
Aš ją apleidau ir išjojau.

Po kelių metų, sumaniau grįstį pas ją,
Keliu jojant - sustojau į baznyčią. . .
Ir pamaciau ją klūpančią . . .
Vienuolės rūbuos mano mylimą.
Ji svelniai į mane pažiūrėjo ---
Kaip perlai iš jos akių asaros suriedėjo!
Pervelai grįžau prie mielosios!
Sunku man bus gyventi be josios.

VIOLETOS PATARIMAI

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Gerbiama Violeta,

Du metai atgal, man atostogaujant Suvienytose Valstijose, sutikau jaunikaitį su kuriuo man teko gerai pasipažinti ir draugauti.

Sugrįžus atgal į Montreala, mes tęsėme savo draugiskumą laisvais - pasidalindami mintimis, ir tokiu būdu, viens kitą pamilome.

Jis yra kilęs iš kilnios šeimos, inteligentas, valdžios darbe užima svarbią vietą ir yra visų pažįstamų didžiai gerbiamas.

Neseniai, jisai kalbino mane, kad likčiau jo gyvenimo amžinąja drauge.

Nors aš jį begalo myliu ir gerbiu, tačiau jam dar neprizadėjau, nes laukiau tamstos patarimo.

Štai mano problema: Ar mūsų vedybinis gyvenimas gales būti laimingas? Kadangi jisai už mane keletu metų jaunesnis. Aš esu 35 metų amžiaus. Daugumas mano pažįstamų nepataria man eiti už jaunesnio už save vyro.

Esu begalo susirūpinusi, nes nenoriu padaryti klaidą ir tapti nelaiminga.

Meldžiu man patarti. Būsiu dėkinga.

Panelė J. K.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

ATSAKYMAS.

Panelė J.K., jei judu viens kitą mylite, pilnai suprantate viens kito būdą, gerai apsvartę ateities problemas - aš nematau, dėl ko nebusite laimingi?

Keli metai, sudaro mažą skirtumą, jei visame vadovaujamasi isminties.

Ne tie keli metai tvarkys jūsų laimę, bet jūsų protas, patvari meilė, simpatija, atjautimas viens kito, be to jei harmonizuojasi jūsų charakteriai - tikimasi, kad vos jus abu laimingų gyvenimo keliu.

Tad, panelė J.K., eikite be baimės už to, kuris Jums teikia meilę ir visapusiską atydumą.

Žinau porų, kurios skyresis ne koliais, bet keliolikomis metų, ir laimingai gyvena, nes iš tikros meilės yra apsivedę.

VIOLETA.

* * *

Miela Violeta,

Meldžiu man patarti, nes jaučiuosi begalo nelaiminga. Per tris metus draugavau su jaunikačiu, kuris sakei mane my-

li ir padarys laiminga. Bet, viskas virto kitaip.

Trys mėnesiai atgal, jisai mane apleido be jokios man žinomos priežasties, be jokio pasiaiškinimo.

Rasčiau jam keletą laiškų, kuriuos negaunu jokio atsakymo.

Patarkite man, ką aš galėčiau toliau daryti?!

Nusivylusi Margarėta.

* * *

ATSAKYMAS.

Nusivylusioji Margarėta! Jei po trijų draugavimo metų sis jaunikaitis tamsta apleidžia be jokio pasiaiškinimo, tad belieka tik vienas dalykas: pamirskite jį. Neliūdėkit, nesikankinkit; nes toks vyras, gal nei nevertas moters asarų.

Jei jis būtų vyriškas, būtų kitaip pasielgęs.

Tad, vietoj liūdėsio, tamsta tik džiaukis jo pasisalinimu. Jo meilė buvo netikra.

Tamstos širdies žaizda, laikui bėgant užgis. Sutiksime kitą, kurs įvertins tamstą, tik visuomet patariu vadovautis ne vien meile, bet ir atsargumu.

Linkiu geriausios laimės.

VIOLETA.

* * *

Pazīnsi savo geriausią draugą - tavo nelaimės valandoje.

* * *

Kilnios mintys kyla tik iš kilnios širdies.

* * *

Nepriklausoma Lietuva

M E R G A I T Ė M S

(tęsinys)

- Ne! Aš taip nedarysiu! - pasigirdo atsakymas. Tas "Ne" buvo pasakyta taip drąsiai ir galingai, kad į piktintoją trenkė, kaip armotų suvis. Jis nurado ir metęs žvilgsnį į žmones, emusius iš jo juoktis, akis užsidengęs smuko pajukų lydimas iš krautuvės lauk. Tai kilnaus būdo ir aukštos doros mergaitės elgesys.

Pasipriešinti vienam priešui yra žymiai lengviau. Bet kai užpuola daug priešų, vieno žmogaus priešinimasis beveik nieko noreiskia. Tada kovotojai būriasi į pulkus, rikiuojasi ir organizuotai gindasi. Neretai ir tavo, sese, kardas pats vienas bus bejėgis. Reikia tad burtis į pulkus - į mergaičių doras organizacijas. Tada organizuotas jūsų mergaičių, "Ne", bus žymiai galingesnis. Nuo jo, tarsį nuo ano syvio, turės bėgti kiekvienas priešas, nors tu priešų būtų ir visa galybė.

Tavo kovos vėliavoje tebūnie Marijos paveikslas. Pamaldumas į Ją laimingai saugos tave pavojuose. Vytautas Didysis, eidamas į didžius žygius, imdavo su savimi Marijos paveikslą, nuo kurio dieną nei naktį nesiskirdavo. Už tat Marija laiminio jo didžius darbus. Ir šiandien, po 500 metų, tas Jos paveikslas nesiskiria nuo Vytauto kapo.

(bus daugiau)

* * *

Kantrybė porvirstina drąsumą

HELENA.

* * *

SESERIŠKA TALKA

Šiomis dienomis K.L.T. "Moterų Sekcija" Montreale, susilaukė didelio siurprizo iš Toronto Moterų "DAINOS" būrelio, nes pasiekė Montrealo Moterų Sekcijos išdininkę netikėtas laiskas, su 40 dol. auka; kurią Torontietės skiria labdaringsiems tikslams.

Čia talpiname Toronto "DAINOS" būrelio išdininkės laišką, ir žemiau jo, - telpa Montrealo Moterų Sekcijos dekingumo parčiskimas.

* * *

"20 d. birž. mėn. 1943 m.
Toronto, Ont."

"p.Leknickienei
"Mot. Sekc." išdininkei
Montreale."

"Gerbiama Tamsta!

Kaip jau tamstoms - montrealietėms, susibūrusioms į "Moterų Sekciją" zinoma, kad mes torontietės "DAINOS" būrelio moterys, visad su pagarba žiūrime į tamstų kilnius darbus ir besigėrėdamos gražių darbų rezultatais, visad jausdavomės kaltomis, kad mes nieku neprisidedame, prie bendro idealo, prie humaniskumo.

Mes tad numatėm, kad šiaip sau, tik džiaugtis kitų kilniais darbais - permaža, reikia kuomi nors ir mums prisidėti. Tokiu būdu, kilo mummyse noras suruosti nors paprastą sokių vakarą, iš kurio gautu pelnu prisidėti bent menkute talka, prie tamstų gausių darbų.

Šokiai jau įvyko, nors su jais mes turėjome šokių tokių nesmagumų, bet vis dėl to radosi žmonių, kurie pritare tikslui ir atsilankymu paremė pastangas.

Viso pelno gavome keturiasdešimts dol. ir 40 centų, tokiu Montreal, birželis-June, 1943.

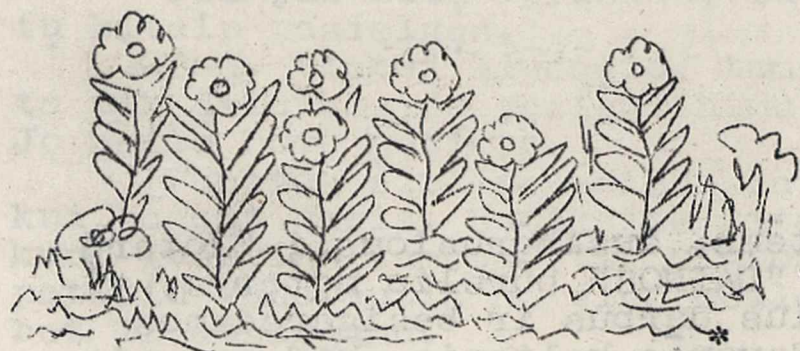
būdu keturiasdešimts dol. siunčiame per Tamstą "Mot. Sekc." į Kanados lietuvių karių fondą, iš kurio naudojate nupirkimui dovanų karių pasveikinimui. Priimkite ir mūsų, kad ir menkute, bet širdingą talką ir kai siūsite pasveikinimus kariams, gal mūsų dalelė suteiks Tamstoms galimybę pasiekti, bent keliais mūsų broliais-kariais daugiau, kuriems, kad ir menkutis dalykėlis, gautas iš užuojautos ir įvertinimo jų jų pasiaukojimo, suteiks jiems malonumo, patvarumo ir energijos, kovoti už mūsų visų gerovę.

Tuo tarpu, mes negalime prisiusti Tamstoms nekurių karių antrašų, nes jų sunku gauti, tačiau mūsų būrelio sekretorė St. Batkiene atsiklaus gerb. garbės kons. Grant-Suttie, ir jei jis turės, tai tuomet, kiek gausime prisiūsime Tamstoms.

Turime malonumo pasidžiaugti, kad paskutiniams "DAINOS" būrelio susirinkime, prisirase į būrelį ir p. S. Pundziuvienė, tad dabar mes turėsime vieną veiklią ir gabią narę daugiau.

Tuo tarpu, regis bus viskas bendrais mūsų visų reikalais. Ateityje, jei mums seksis, galimas daiktas, kad mes ir dažniau suteiksim Tamstoms savo talką.

Dabar, priimkite visų "DAINOS" būrelio moterų širdingiausias linkėjimus kuopasekmingiausiai skinti pasitaikiusias kliūtis, stojancias skersai kelią kilniems lietuviybės darbams. Priedas: Money ord. sumoje 40 dolerių.

Su gilia pagarba, "Dainos"
būrelio izdininke -

O. Indrelienė

202 St. Clarens Ave.
Toronto, Ont.

Mielos Sesės Talkininkės!

Nustebino ir sujaudino mus Jūsų žygis, kurį užsimojote ir padėrete karzygiškai; ateidamos su "DAINOS" būrelio talka - mums į talką.

Džiaugiamės. Įvertiname... nes jei ir bitutė dūzgia avily viena - vargas jai... bet kai atskrišta į talką simtai kitų, pri-

pildo korius save pamiršdamos, pasiaukodamos ir išvargdamos, bet atiduoda save ir savo saldujį eleksyrą bendruomenei, tada kyla vasko liepsnos - labdaringumas, tada saldinasi pavargę širdžių taures, tada tampa priau risasi sielos gijos su sielomis; nes jauciama maloni talkos ranka - aprisanti žaizdas, pasotinanti alkana, paguodžianti susirūpinusį, pa-

glostanti ligonį, pakelianti senelį, prigludžianti našlaitį, padrašinanti karį, ir kelianti bendrą žmonijos našą - visų mūsų našą.

O, Mielos Talkininkės! Kiek Jūs vertos didžios pagarbos! Ar mes ištengsime Jums atsidėkoti? Bet štai, 29 dieną birželio, mes specialiai sukviatėme Moterų Sekcijos posėdį, skaitėme Jūsų laisvą, priėmėme 40 dolerių auką Jūsų skirtajam tikslui, ir visos kaip viena išnesėme Jums giliausią padėką už tokią kilnią ir stiprią paramą Sekcijos dirvonuose.

Tad, priimkite nuo mūsų visos Moterų Sekcijos gilią padėkos pareiškimą, ir mes pasizadame, visuomet būti ir Jūsų talkoje.

Dabartinis pasaulio sukrėtimas reikalauja, ir dar ilgai reikalaus labdarybės pečių... o kas daugiau įjėgs pasiaukoti, jei ne moteris?... Motina, sėse, našle ir našlaite.

Plati dirva. Begalo plati mūsų Sekcijos. Ir, kai ateina daugiau jėgų, arba priėjimo, mūsų upas kyla, užsibrezimai atsidaro vis didesni... mes trokstame tarytum visą sopuliuotą pasaulį apimti, priglauti, apvalyti nuo žaizdų, kad jis sypso-tųsi laisveje be skausmo, be var-gų.

Bet, šiandien mes turime prieš akis Golgotos kalną. Kiekvienas karys, kiekvienas žmogus, kopia į jo viršūnę su savo kryžiumi... vieni jau be kojų be rankų, kiti be akių; su pusiau nuskeltais veidais, suaižytu kūnu, sutrauktomis gyslomis, kruvini... Aimanuojančių moterų mi-

nios, kūdikiai našlaičiai, iš-guiti iš savo guztų senoliai... erskečiuotos, spygliuotos vie-los aplinkui, patrankos, gra-natos - jų vaisės.

Ak, mielos Talkininkės, mes žiūrėdamos iš tylios dar ramios kertelės - nerimstame. Bėga sir-dis prie žmoniskumų durų, bel-dziasi, maldauja už tuos, kurie jau nepajėgia maldauti.

Mes žinome, kad ir "DAINOS" būrelis - išgyvena panasius iš-gyvenimus, kad kaip nors prine-sus savo desinę prie tų kančių Golgotos kalno, ir pagelbejus nelaimingiesiems.

Tad, mielosios Sėsės, su-jungtomis rankomis, sugretin-tais žingeniais - mes eisime drauge... eisime, kur mus sauks žmoniskumas ir humaniskumas, kur bus reikalinga altruistinė dvasia, kur lauks alkanos lūpos.

Todėl dar kartą reikšdamos dėkingumą, gilią pagarbą ir meilę, liekames visuomet su Jumis!

Montrealo Moterų
Sekcijos vardu
pasiraso:

Pirm. P. Juškevičienė

Iždininkė -

M. Leknickienė.

Montreal, birželio 30 d., 1943.

* * *
Viltis yra sočiausia vargšų
duona.
Thales.

Montreal, birželis-June, 1943.

MONTREALO KRISLAI

LIETUVOS TRIJŲ METŲ UŽGROBIMO MINEJIMAS

Šių metų 20 dieną birželio, Ville La Salle ažuolyno parke, įvyko gausingas piknikas, tikslu paminėti Lietuvos užgrobimo sukaktį.

Piknikui buvo ruošiasi beveik visą istisą mėnesį. Kviesta kalbėtojai, rengtasi programai.

Prieš pikniką per porą sekma- dienų Montrealo lietuvių visuomeni- snigo skelbimų lapeliai; garsinta įvairiais būdais, skelb- ta baznyčioje.

Štai ir piknikas. Išvakaro šeštadienį lietus pliope per vi- są dieną, prilijo balas, kad vi- sas parko ažuolynas atrodė ne pieva, bet ežerų. Į vakarą sau- lutei išlindus iš debesų, mūsų darbus ir nenuilstami vilasa- liečiai p. J. Leknickas, J. Ku- previčius p. Duncikas ir kiti, pasiima kastuvus, ir eina prakas- ti grabes, kad nuleidus iš pievos vandenį, ir kad ant rytojaus būtų galima piknikauti. Nors vilčių ma- za, nes debesiai vis kriokia vie- ną kitą žaibą nūmesdami.

Bet mūsų vyrai suprakaitavę, sušlapę ligi kelių, purvini ir nuilę, prakasę grabes, sukale iš berželių kalbėtojų tribūną, ap- suko vainikais. Kiti rūpinosi gar- siakalbiu, svečių sutikimu, skam- bejo telefonai, dalinosi mintys.

Iš vakaro 19 d. birželio, at- važiavo iš Suv. Valstijų kal- bėtojas p. Stilsonas, kurs su- tiktas jo draugų, apsistojo p. Jankausko bute Fordo vies- buty.

20 dienos rytas šaltokas. Bet saulutė juokiasi pro ažu- lus. Vėl mūsų vilasaliečiai su ratukais, su lentomis, su suo- lais ir stalais... su valgiais ir gėrymais, su krosniu bulvėms kepti, su keptuvėmis ir lėkšte- mis paskui viens kitą traukia į ažuolyną; nors aplinkui vie- tomis telkso vanduo.

Popietis visai atšilo. Pra- dėjo rinktis publika. Ir reikia stebėtis, kad per primestus ba- lose akmenis, per patiestą vieną kitą lieptą, - suvedė Lietuvos meilę gražią, apie 400 minią lietuvių, į Vilasiel ažuolyno sodą.

Čia matėsi vietinės inteli- gentijos, matėsi Sąjungiečiai ir parapijiečiai; matėsi pluks- nos draugų, visuomeninkų ir net vietinis Vilasiel francūzų pa- rapijos klebonas.

Svečius sutiko ir trispalviais ženkleliais apkaise, tai mūsų uo- lūs veikėjai p. Onute Kuprevičie- nė, p. Konstancija Jasutienė, ir p. Juozas Duncikas.

Susirinkus miniai, prasidėjo programa apie 4-tą val. p.p.

Programą atidarė Antanas Na-

Nepriklausoma Lietuva

vickas K.L.T. centro pirmininkas; pasakydamas įžanginę kalbą, dienos minėjimo temoje ir svarboje.

P. Navickas po savo kalbai, pakvietė kalbėti ir visą programą vesti p. A. Jenkinsą. Analgamotų unijos darbuotoją.

Programoje buvo visa eilė kalbėtojų, tik gaila, kad skelbimų lapeliuose žiburiuojanti Vytauto Širvydo figura – pikninke nebuvo, ir daug kas jo kalbos pasigedo.

Kalbėjo A. Navickas, p. Jan-kauskas, p. Juskevičienė, vietinis Vilasiel parapijos klebonas, ir pagrindinę stambiają kalbą pasake amerikietis Juozas Stilsonas.

Visų kalbos patraukė publikos dėmesį. Kiekvienas kalbėtojas išreiskė skirtingas mintis, bet jos visos liete Lietuvos laisvinimo klausimą, ir lietuvių vienijimosi reikala ir svarbą.

I kalbų detales aprašyme neišeisiu, nes žurnale maza vietos, tik priminsiu svarbesnius faktus, kad p. Juozas Stilsonas papildė montrealiečių minėjimą dar vienu minėjimu, tai 40 metų sukaktį nuo Kražių Škerdynės.

Kalbėtojas perbėgo istoriją kai kur aštriau ir skaudžiau paliesdamas; privedė, kad šių laikų du banditai susitare pasidalinti "pajumi" – Pabaltijo valstybėmis, tarp kurių ir Lietuvą. Sako:

– Čia pajaus dalis tavo, o čia mano".

Bet, nepagalyvojo, kad tas pajus gyvas – tęsė kalbėtojas. "Kad jis turi gyslą ir kraują, kad jį piaunant varvės kraujas, issoks kerštas, ir jis netyles!"

Ragino visus lietuvius jungtis bendrai kovai už Lietuvos laisvę, užmirstant partijų interesus ir pažiūrų skirtumus.

Vilasiel parapijos klebonas norė ir francūzų tautos žmogus, užgyrė lietuvių žygius kovojant

už savo tautos teises ir laisvę. Linkėjo, kad lietuviai atsikotų Lietuvai nepriklausomybę, ir kad tas įvyktų su pasauline taika kuogreiciausiai!

Publikai mirgant parke, suskūnėjosi tarp jos p. O. Kuprevičienė, O. Matulienė, p. Leknickienė ir kiti su loterijos bilietėliais. Čia buvo platina ma ir spauda; daug isparduota knygelių "Komunizmas ir Revoliucija Amerikoje", "15 Sąsaudytų Lietuvoje Kunigu", ir "Kaip Mire Nemirtingieji". Buvo platinami ir veltui dalinami laikraščiai.

Loterijos parėmimui ir išleidimui, darbavosi ir aukavo sie asmenys: K. Jakubkienė, ir J. Petrulienė, paaukavo didelį, gražiai išdekoruotą tortą, o Jakubka moterims neapsileisdamas; prie torto aukavo dvi bonkas alaus. P. E. Vaupsienė aukavo iš vilnų padarytą rankdarbį – sunelį, o Leonas Gudas 4 pokelius cigarų. Svečių stalui puikų tortą paaukojo p. M. Leknickienė.

Po prakalbų, buvo renkamos aukos. Aukos rinko p. lė P. Baltakytė, K. Jakubkienė, J. Petrulienė, A. Navickas, J. Kuprevičius ir Jonas Leknickas.

Aukavo po \$1.00: J. Gyvis, p. Karpavičienė, J. Kinderis, A. Matulis, A. Navickas, p. Petkus, p. Petronis, Placenis ir Tumas.

Aukavo po 50 centų: P. Bagužis, Baltakis, Cibas, Leonas Gudas, Jakubkienė, J. Kilimohis, p. Jakubka, p. Meskinienė, A. Navikevičius, J. Paznokaitis, V. Ragulis, Sirevičius, Stankienė, Tamulionis, Vytienė, J. Yla, M. Zavadskas ir J. Leknickas.

Viso aukų surinkta: \$24.30. Po aukų rinkimui, išleista loterija. Laimingieji numeriai buvo sekantys: Pirmą pryžą laimėjo

p. Jakubauskienė, antrą p. Norke-
liūnienė; o po cigarų pokelį iš-
lose: p. St. Žiziūnienė, p. Nau-
borienė, p. Gaurys ir Nezinonasis.

Programai užsibaigus, buvo
sukviesti kalbėtojai ir vietiniai
veikėjai pasivaistinti prie gra-
ziai paruošto stalo, kur maloniai
pasitarnavo pikniko šeimininkės.

Tarp svečių matėsi mok. M.
Arlauskaitė, p. Jankauskas, A. Na-
vikevičius, p. Kilimonis, J. Yla,
V. Ragulis, Konstancija Jasutienė,
p. K. Jasutis, M. Kilimonienė,
p. Pranas Jasutis, P. Baltakytė,
J. Stilsonas, p. Jakubkienė, p.
Petrulienė ir kiti.

Prie baro darbavosi nenuils-
tami veikėjai: p. M. Duncikas,
p. M. Skudienė ir K. Rzevičius.
Bulves kepe ir virė p. V. Skuda
ir p. Juozas Kuprevičius.

Apart Vilasaliėčių parke
darbavosi Matas Vaisnoras, ir Vi-
lemordiečiai p. Baguzis ir Leonas
Gudas.

Saulei skęstant už ažuolų į
vakarų patalus, publika išsiskirs-
tė. Tik ligi sutemai dirbo susi-
lę Vilasaliečiai vilkdami ant pe-
čių stalių lentas, suolus ir visą
mantą, nesdami nasuliais, vežda-
mi atgal prikrautus vežimėlius.

Garbė tiems, kurie tiek au-
kojasi, pasisvencia tėvynei, ir
geda tiems, kurie tyko išnaudoti
pasisventelius savo interesams.

Šis Lietuvos trijų metų už-
grobinio minejimas pavyko puikiai,
atsvęstas gražiai ir sutartinai.

Matas Šilinis.

* * *

TORONTO LIETUVIAI PASVEIKINO MINEJIMO DALYVIUS SEKANČIA TELEGRAMA:

"..... NOT BEING ABLE TO PER-
SONALLY ATTEND THE SAD COMME-
MORATION OF THE THIRD YEAR OF
THE SUBJUGATION OF OUR COUNTRY
BY ALIEN POWERS WE UNANIMOUSLY
JOIN WITH YOU IN HOPING FOR
FREEDOM AND INDEPENDENCY FOR
LITHUANIA AND ITS PEOPLE .

TORONTO BRANCH.

* * *

MONTREALO LIETUVIAI DALYVAVO SUVIENYTŲ TAUTŲ FESTIVALY.

1 dieną liepos 8 val. vaka-
re, Montrealo didžiuliam Stadiu-
me, buvo susirinkusios tūkstan-
tinės minios į puikų Susivieni-
jusių tautų Festivalį, kuriame
dalyvavo ir vietiniai lietuviai.

Lietuvių grupei ir chorui
vadovavo Šv. Kazimiero lietu-
vių parapijos klebonas Kunigas
J. Bobinas, kurs estradoje di-
rigavo lietuvių chorui, ir ku-
rio rūpesniu buvo puikioj, aukš-
toj vietoj iškelta trispalvė
tarp kitų vėliava; ir lietu-
viams buvo paskirta tam tikra
dalis suolų.

Į šį festivalį atsilankė ga-
na gražus skaičius lietuvių ir
stebėjo puikią Suvienytų Tautų
programą.

Programoje buvo daug įvairu-
mo: muzika, sokiai, žaidimai,
dainos, įvairūs sporto triukai.

Viso festivalo garbės pirmi-
ninkas buvo vietinis miesto ma-
joras M. Adhémar Raynault.

Stebėtojas.

* * *

DIEVO KŪNO ŠVENTĖ - DEVINTINĖS.

27 dieną birželio, visas Montrealas pasipuošė vėliavomis ir vėliavėlenimis. Jos buvo įvairios. Tautinės ir religinės. Beveik kiekviename balkone - plevesavo tarp daugybės vėliavėlių - vėliava su Jėzaus širdimi, kaip amžinosios meilės ir taikos simboliu.

Bažnyčios turėjo gausias procesijas gatvėmis, kur buvo specialiai priruštos ir išvairikuotos stotys su altorėliais pasitinkančiais ir priqlaudžiančiais Mons-tranciją su Svenciausiuoju Sakramentu.

Lietuvių Šv. Kazimiero parapija irgi turėjo savo gražią procesiją. Vadovavo vietinis klebonas kun. J. Bobinas, prisidėjo parapijinės draugijos ir gausi minia, pagerbdama ir garbindama Jėzų Svenciausiam Sakramente.

* * *

ATOSTOGAVO KAZIMIERAS ŽIŽIŪNAS.

Mūsų dainų mylėtojas ir kūrėjas Kazimieras Žiziūnas, gavęs 10 dienų atostogų, buvo išvaziavęs į Suvienytas Valstijas, su savo vyriausia dukrele Frances.

Jie lankėsi New Yorke, New Jersey ir kitose kolonijose; aplankė savo žmonelės brolių poną Vaitkų ir kitas gimines, taipgi aplankė gerb. Kompozitorių poną Žilevicių, kurs po sunkiam automobilio suzeidimui dar vis iš ligos patalų negali pakilti.

P. Žiziūnas su dukrele Frances labai patenkinti savo kelione ir vizitais, sugrįžo į Montrealą 2 dieną liepos.

Sveiki sugrįžę!

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

SUNKIAI SERGA P. VILIMAS.

Nenuilstamos veikėjos p. M. Vilimienės vilemordietės seimoje, buvo didelių sukrėtimų; ne-lauktai ir labai sunkiai susirgo p. Vilimienės vyras, gerb. Kazimieras Vilimas.

P. Vilimas staiga tapo nugabentas į žydų General ligoninę, kur buvo reikalinga greita, sunki ir pavojinga operacija.

Po tokiai nepaprastai operacijai, buvo reikalinga kraujo. Todėl, p. Vilimo gyvybei gelbėti, net 9-ni žmonės aukavo savo kraują; bet buvo daktarų pritaikinta tik trijų žmonių kraujas, būtent: jo mieło zento pono Andriulionio, giminaičio J. Šarkio, ir dirbtuvės boso, kurs p. Vilimą labai gerbė kaipo tylų ir gerą žmogų.

Po kraujo transfūzijai, Kazimieras Vilimas - sugrįžo le-tu širdies plakimu gyvenimui. Kad ne profesoriai daktarai ir gera priežiūra, p. Vilimui grė-sė smarkus pavojus.

Dabar, Kazimieras Vilimas, yra glaugomas darbscios ir mie-los žmonos jų nuosavyuose namuose, ir tikimasi per gerą ir stropią priežiūrą, mūsų geras tautietis susveiks.

P. Vilimienė, pernešė daug rūpesčio, vargo ir nemigų, kas giliai atsiliepė ir į jos sveikata, bet jau dabar grįsta ir jai sypsnelis, nors kartais ir per sugeltą skausmą prasimusdamas.

Linkime, p. Kazimierui Vilimui gerai susveikti, o jo gerajai žmonelei pernesus visus rūpesčius - būti laimingai, ir vel grįsti į pirmą džiaugsmą.

Kaimynė.

* * *

TAIPGI SERGA . . .

Po sunkiai operacijai p. Pakulienė, ir K.L.T. centro protokolų sekretoriaus p. Silicko žmona.

Seniai serga kolonijos veteranas p. Arlauskas, p. Andriukaitis ir siaip yra mazesnių susirgimų.

Linketina, kad visi mus ligoniniai kuogreiciausiai susveiktų, ir vėl linksmi būtų tarpe mūsų.

* * *

RUOŠIASI VESTUVĖMS.

Šių metų 10-tai dienai liepos, ruošiasi pulkioms vestuvėms ponas Petras Bobinas, su panele Lucille Jodoin.

Šliūbas įvyks Šv. Kazimiero lietuvių parapijos baznyčioje, kur p. Petro Bobino tikras brolis Kun. J. Bobinas klebonauja.

Vestuvės lydės gražus pulkas, šliūbo sakramentą suteiks brolis broliui: Kunigas Jonas - savo broliui Petrui ir Lucillei.

Tai rodos pirmas, p. Bobinų šeimos narys priima moterystės sakramentą, kuriam linketina sviesios laimės, gražios ateities ir visapusisko pasisekimo.

* * *

SUSIŽIEDAVO.

Ne taip seniai susižiedavo p-lė Šilkauskiūtė su p. Gyviu, jaunu ir susipratusiu lietuviu inteligentu.

P. Gyvis ir p-lė Jessie Šilkauskiūtė, zada apsivesti šiais metais apie pabaigą rugpiučio.

Laimės ir pasisekimo!

* * *

TAIPGI SUSIŽIEDAVO. . .

Geras ir energingas lietuvis p. Antanas Tautkus su p-le Matilda Mikniute, kurie mano susiristi amžinos meilės ryšiais apie si ateinantį rudėnį.

P. A. Tautkus, yra mokytojo Prano Tautkaus brolis, pavyzdingas, darbus, ir garbes vertas jaunikaitis.

Kaip p. Antanui, taip ir jo sužadėtuotinei p-lei Matildai tebuna sviesus ir laimingas jų dabartinis ir būsimasis gyvenimas.

* * *

P. LUKOŠIAI SUSILAUKĖ GRAŽAUS SŪNELIO

K.L.T. Moterų Sekcijos sekretorė ponija Eugenija Lukošienė, susilaukė sveiką ir gražaus sūnelio birželio mėnesio žiedams besiskleidžiant.

Naujagimiui ir jo motinėlei, pasitarnavo Viktorijos ligoninė, iš kurios p. Lukošienė su sūneliu sugrįžo į savo namus abu sveiki ir su daug sveikinių.

P. Lukošius, naujagimio tėvelis, yra K.L.T. vicepirminkas ir uolus veikejas.

Jų dvi dukrelės priklauso prie p. Žiziūno vadovaujamo jaunųjų mergaičių choro, yra gražiai ir pavyzdingai mokinamos ir auklėjamos.

Kaip naujagimiui, jo mamytei, taip ir visai jų šeimai teistiesia Dievas savo palaimą, suteikia džiaugsmą, laimę, laimingą ir turtingą gyvenimą.

Petrutė

* * *

NAUJAGIMIAI.

Birželio mėnesio 10 dieną, susilaukė gražų sūnų Margareta ir Juozas Šulmistras.

Naujagimis apkrikštytas lietuvių parapijos baznyčioje vardu Richardas-Juozas.

Laimės Juozuk!

* * *

p. Janulevičių šeima, susilaukė duktes birželio mėnesį. Su pavasario grožiu išvydus pasaulį naujagimėi, linkima skaistaus, gražaus ir laimingo gyvenimo.

* * *

DAKTARO ANDRIUKAIČIO IŠLEISTUVĖS.

Šių metų birželio mėn. 27 d., p. Antano ir Onutės Sakalų namuose, įvyko gražus, išpūdingas ir neužmiršamas pokylis, tai jauno, baigusio medicinos mokslą Dr. Andriukaičio išleistuvės.

Daktaras Vytautas Andriukaitis išvyko į laivyną karo tarnybai, kaip gydytojas chirurgas, su aukštesnio leitenanto laipsniu, su nauja, gražia uniforma.

Išleistuvėse dalyvavo artimi giminės, motina ponė Andriukaitytė, sesuo Genovaitė, garbės svečiais vietinis klebonas Kun. J. Bobinas, pats daktaras, keletas vietos inteligentų ir daktaro draugų.

Išleistuvių sumanytojai ir įvykdytojai, tai buvo p. Domas Norkeliūnas, ir p. Antanas Sakalas.

Išleistuvių iškilmė, pasakyta daug kalbų su linkėjimais, pasidžiaugta Daktaro Vytauto drąsa ir laimėjimais moksle, taipgi įteikta puikios dovanos gražus ir naudingas pirkinys, ir 50 dolerių

Montreal, birželis-June, 1943.

įteikta grynais pinigais.

Išpūdingą ir daug reiškiančią kalbą pasakė Dr. Andriukaičio motina, išsireiksdama:

- Klausiate manęs, kaip aš šiandien jaučiuosi? Aš taip jaučiuosi, kaip jaustųsi kiekviena motina išleisdama savo sūnų. Bet, aš visame atsiduodu Dievo valiai. Kai Vytautas dar mokinosi, ir atėidavo egzaminai, aš tuomet iš visos širdies meldavausi. Užprasydavau sv. misias. Aš visuomet tikejau, kad Dievas mano sūnų išves į jo siekiamą tikslą. Aš ir dabar tikiu, kad Dievas man jį gražins sveiką po visų šio didžio karo audrų."

Šį gražų pokylį atidarė p. Juozas Paznokaitis, ir visai programai vesti pakvietė patį šeimininką p. A. Sakalą.

Stalas buvo labai puikiai priruoštas ir malonių šeiminkų pavyzdžiai suplanuotas.

* * *

29 dieną birželio, kitas išleistuvių pokylis buvo suruoštas p. Andriukaičių, daktaro tėvelių namuose.

Čia dalyvavo keli daktarai, Vytauto draugai, keli advokatai, giminės ir keletas studentų.

Dr. Vytautas Andriukaitis išvyko į laivyno tarnybą 1-ą dieną liepos, į Halifax'o miestą.

Išvažiavo su gyva drąsa, išsireiksdamas, kad jis Lietuvos ir lietuvių vardą visur aukštins ir gins; ir kad pasisėmęs daugiau praktinių žinių, grįš pas montrealiečius.

Nors gaila naujai sulaukto pirmo Montreale profesionalo daktaro, bet jį iškvieta aukštesnis pasaukinas - pagelba kenčiantiems.

Laimės Daktare Jums!

VIEŠNIOS IŠ HARTFORD CONN.

Pradžioje birželio mėn., lankėsi Montreale p. Marmienė su duktere Bronyte.

Viesnios applanke seseris Mikalina Janušienė, ir Tedzė Taruskienė. Taipgi applanke vietinį kolonijos veteraną p. Joną Gricių, ir kitus pažįstamus.

P. Marmienė su dukrele, buvo apsistoję pas p. Taruskus, ir viesėdamos Montreale, applanke daug istorinių vietų vadovaujant p. Griciui, o Bronytė kaip mokslėivė ir mylinti moną, užsirasinėjo daug istorinių vietų, paminklų ir muziejinių eksponatų.

* * *

VIEŠNIA IŠ ROUSES POINT.

26-27 birželio mėnesio dienomis, lankėsi Montreale Žymaus veikejo ir žurnalisto Vyt. Širvydo dukrele Glorija Širvydaitė, kuri buvo apsistojusi vietinėj lietuvių klebonijoje.

Glorija Širvydaitė yra jauna ir gabi studentė baigusi tris kursus aukštosios mokyklos ir puikiai išlaikius egzaminus į ketvirtąją.

Panelė Širvydaitė pasižymi kuklumu ir gražiu išauklejimu, be to yra muzikos megeja ir uoliai ją praktikuoja.

Viešnia lankėsi ir "Nepriklausomos Lietuvos redakcijoje, palikdama apie save labai gražų įspūdį.

Garbė ponams Širvydams už pykių savo vaikelių auklėjimą, iš ko tikimasi mūsų tautai stiprių jėgų.

Panelėi Glorijai, linkima laimės, ir visapusiško pasisekimo gyvenime ir uzsibreztame moksle.

* * *

SVEČIAS IŠ DETROIT MICHIGAN.

Birželio pabaigoje, lankėsi Montreale p. Petras Gricius, montrealiečio p. Jono Griciaus brolio sunus.

P. Petras Gricius gražios kultūros žmogus, užimantis Detroite svarbią vietą Department of Education rastinėje, taigi pasizymintis ekonomiskuose gabumuose.

Ponas Petras, atvažiavo į Montreala susirūpinęs savo dėdės Jono Griciaus sveikata, ir su misija nyo savo tėvo Petro, kurs buvo išpirkęs kelionės bilietą Jonui Griciui ir kuris 30 metų tik vieną kartą yra sutikęs savo brolių Joną.

P. Jonas Gricius, paskutiniu laiku kažkuo baisiai nusivylęs, atsisakė ir brolio išpirktos kelionės, nors jo brolis Petras degdamas pasiilgimu, specialiai vazavo į Detroitą keliasdešimtis mylių pasitikti savo mielą prailgtą brolių, kuri per 30 metų tik vieną kartą tematė.

P. Jonas Gricius, nors paskutiniaus dvejais metais nesiskundžia savo sveikata, bet paskendęs baisioj melancholijoje, ir tikrai jam reikalinga gero draugo dėšinė, ką galėtų padaryti tik jo vienas gintas brolis.

Nezinia kuo motyvuoja Jonas Gricius vengdamas susitikti savo brolių, nes visuomet apie jį gražiai ir maloniai atsiliepia, ar tik ne bus įtaka jį apsupančios aplinkumos?...

Svecias detroitietis p. Petras Gricius, apgailestavo savo dėdės kuklius issikalbėjimus ir atmetimą brolio dėšinės, bet drauge džiaugėsi rades jį sveiką ir pilną jį iserinio jumoro.

P. Petras Gricius, viesėdamas pas dėdę, turejo progos susitikti su Montrealo žymesniais žmo-

Nepriklausoma Lietuva

nėmis ir įstaigom, taipgi turėjo garbes vakarieniauti Vindsor viešbuty su žymiais diplomatais.

P. Petras Gricius lankėsi ir "Nepriklausomos Lietuvos" redakcijoje, užsisakydamas prenumeratą ir iširašė į svečių knygą sekancius žodžius:

"....NO ONE FROM THE OLD COUNTRY WILL REST UNTIL LITHUANIA IS FREE AND THEY WILL ONCE MORE HEAR FROM THE FRIENDS AND RELATIVES THEY LEFT TO COME TO CANADA.

HERE IS TO THAT DAY, AND MAY IT, GOD GRANTING, BE SOON."

PETER GRICUS,
Detroit, Mich. U.S.A.

* * *

Iširašė į svečių knygą ir jo dėdė p. Jonas Gricius sekancius žodžius:

".... Be Lietuvos, ach kaip dziūstu, ir sveikata mano žusta.

Jonas Gricius,
Montreal,
28 birželio, 1943.

Taipgi užmokėjęs T. Taruškos prenumeratą "N.L.", išlydėjo savo brolelę į Suvienytas Valstijas.

Kaip amerikiečiui p. Petrui Griciui, taip ir montrealiečiui Jonui Griciui, linkime laimės, sveikatos ir viso gero!

* * *

GABI MOKSLEIVĖ.

Šių metų mokslo sezono užbaigimu, baigė ketvirtą McGill universiteto literatūros fakulteto kursą p-le Stefanija Zuberkaitė.

Toki kursą, ir tokioje aukštojo mokslo įstaigoje, baigė

Montreal, birželis-June, 1943.

pirma lietuvaitė visoje Kanadoje.

Panelė Stefanija yra mokslininkė savo tėvelių p. Zuberky pasiryžimu.

Stefutės mokslo baigimo proga, ir jos tėvelių Sidabrinių vestuvių sukaktimi, buvo surūšiuota pas p. Zuberkus labai saunus banketas, kuriame dalyvavo gražus būrys giminių, draugų, ir kaimynų svečių.

Siame pokyly, dalyvavo ir detroitietis p. Petras Gricius, su savo dėde p. Jonu Gricium.

Pokylis atsibuvo 26 dieną birželio.

Laimės Zuberky Šeimai!

* * *

MIRĖ KAZIMIERAS JUŠKEVIČIUS.

Birželio mėn. 22 dieną, mirė a.a. Kazimieras Juškevičius palikdamas giliame nuliūdime savo žmoną Magdalėną, du sūnus, dvi marčias ir anūkelius.

Velionis priklausė ir savo laiku daug veikė Vytauto Didžiojo klubo draugijoje, buvo stambus vietinis biznierių, ismokslino savo du sūnus, ir išigijo puikią rezidenciją kurioje užbaigė savo paskutinę gyvenimo dieną uoliai prižiūrimas daktarų, mylimos žmonos Magdalėnos, ir angeliskai geros marčios Petronėlės Juskevičienės.

Velionis buvo iskilmingai palaidotas per Šv. Kazimiero lietuvių parapijos baznyčią, paskutinį patarnavimą suteikė vietinis klebonas kun. J. Bobinas, ir palydėjo gausi minia žmonių į Montrealo kalno kapinyną.

Tebūna velioniui lengva Kanados zemele!

* * *

ADORACIJA ŠV. KAZIMIERO LIETUVIŲ BAŽNYCIOJE

Liepos mėnesio 2, 3, 4 dienomis, iškilmingai svečia Šv. Kazimiero bažnyčioje 40 val. - Adoracija Šv. Sakramentui.

Ispuosta bažnyčia susilaukė iš Suv. Valstijų trijų garbingų kunigų, tai gerb. kunigo Juozo Valantiejaus iš Waterburio, kunigo Bakano iš Worcesterio, ir kunigo Bružo iš Nashua Hartford žymaus pamokslininko ir misijonieriaus.

Šių kunigų didžios asmenybės, jų pamokslai, išpažintys ir patarimai, sutraukė gražią minią maldininkų, kurių buvo pilna bažnytelė visomis trimis dienomis.

Vietinis klebonas kunigas J. Bobinas, vertas garbės, kad pakvietė šiuos didžius žmones žmonių paguodimui ir Dievo garbei.

Isidėmėtina, kad gerb. kun. Bružas, yra užkvieštas su misijomis ateinanciai žiemai, ir girdėt atgarsių, kad jo žmonės labai lauks.

Montrealo lietuvių parapija, šiomet kaip ir kas metį liepos mėnesį, atliko labai gražų darbą sielų išganyje, o tą pajuto nevienas, kurs prilenkė kelius prieš altorių ir mazutį klausylos langelių.

Gili padėka priklauso vietiniam klebonui, bet įamžintas telieka ACIU svečiams kunigams, už pasisventimą ir atlankymą mūsų parapijos.

* * *

PASARGA VISUOMENEI.

Šiuo laikotarpiu, prašoma visų Montrealo lietuvių, būti labai

atsargiais su komunistų agentais, kurie vaikščiodami po namus, piknikus ar susirinkimus nešiojis popieras ir prasys pasirašinėti.

NESIRAŠYKITE !

nes tai pirma virvė Lietuvai ant kaklo ruošama.

Šie parašai bus renkami tikslui, kad prijungus Lietuvą prie Rusijos jungo amžinai.

Pasirašydami, mes parduotume savo tėvynę burliokams. Palaidotume Lietuvos nepriklausomybę amžiams. Isjuoktume savo brolių už laisvę zuvusių aukas, kurie nuklojo savo kunais ne tik visą Kauną, bet ir visą Lietuvą išiveržus bolševikams 1941 metais.

NESIRAŠYKITE !

Nes bolševikai išgabeno mūsų brolių tūkstančius Sibiro kanciams ! Prisodino kapų pilną Lietuvą terorais nukamuotų kankinių!

NESIRAŠYKIT, broliai lietuviai montrealiečiai ir visi Kanadiečiai, nes toki parašai bus kalėdojami po visas Kanados lietuvių kolonijas.

Šiais laikais, galima savo vardu prisidėti ne Lietuvos parдавimui, bet jos išlaisvinimui iš Hitlerių ar kitų grobikų jungo.

VISI KAIP VIENAS KOVOKIME
UŽ LAISVĄ IR NEPRIKLAUSOMĄ
DEMOKRATIŠKĄ PAGRINDŲ LIETUVĄ !

Per kovas - į laisvę.

Nepriklausoma Lietuva

VILLE LA SALLE ŽINIOS

RAŠO VILASALIETĖ

Nors šiemet oras iki šiolei piknikams nepalankus, bet Kanados Lietuvių Tarybos piknikai vyksta kas sekmadienis, tamę pačiame ažuolyne, kaip ir kitais metais: gale pirmos Ave. Nuosirdžiai kviečiame lankyti.

* * *

Taipgi, šiuo pranešama, gerbiama! Visuomenei, kad įvyksta didžiulis piknikas 11 dieną liepos aukščiau minėtame ažuolyne ant pirmos Avenue, kur bus didelės sporto įvairenybės; kaip tai lenktynių bėgimas su dovanomis; lenktyniuos suaugę vyrai ir moterys, jaunimas, vaikai ir mergaitės.

Taipgi bus bėgimas maišuose. Virvės traukimas ir įvairūs sporto pamarginimai.

Svarbiausią programos dalį užpildys, išgarsėję RISTIKAI IR KUMŠTININKAI, kurie atvyksta specialiai dėl tos dienos.

Bus ir labai idomių žaidimų. Atvykusieji, smagiai pasijuoksite, ir smagiai laiką praleisite.

Šis piknikas vadinamas SPORTO PIKNIKU, nes tikrai bus sportiškas, idomesnis už visus kitus buvusius piknikus.

Kaip jau skelbta anksčiau, bus įvairių minkštų gėrynių, užkandžių ir keptų bulvių.

Kviečiame visus visus dalyvauti. Nelikite tą dieną namie. O ir išvažiuoję, nerasite niekur kitur geresnio malonumo, kaip tik Kanados Lietuvių Tarybos ruošiamam 11 dienos pikniko. Jei pasitaikytų lietingas oras, SPORTO PIKNIKAS bus perkeltas sekanciam sekmadieniui 18 d. liepos.

* * *

23 d. birželio mėn., Švento Jono išvakarėse, kiekvienais metais Vilasaliečiai labai gražiai apvaikščioja. Ir šiemet, buvo sukurtas didelis laužas, o tų rakių gražumas, net stebino visus.

* * *

Vilimų sūnelis Jonukas, buvo smarkiai susirgęs, net ir ligoninėje turėjo pabūti porą dienų; bet dabar jau pasveiko ir linksmiai žaidžia tevelių globoje.

* * *

Montréal, birželis-June, 1943.

p. Rokų duktė Bronė, apsivedė su anglių tautybės vaikinu. Linkime gražios laimės.

* * *

Kanados Liet. Tarybos rėmėjai ir "Nepriklausomos Lietuvos" žurnalo skaitytojai V. ir R. Valintai, statosi namus ant 4 Ave. Linkime, kad namas išaugtų be didelių rūpesčių.

* * *

Susirgus P. Vilimui vilemordiečiui, mes vilasaliečiai reiškiamė didžiausią užuojautą p. Vilimui, visai seimai, o ypatingai p. M. Vilimienėi, linkime didelės išvermės.

* * *

Kanados Liet. Tarybos Moterų Sekcijos pirmininkei P. Juškevičienei ir visai jos seimai, liūdėsio dienosė mylimam tėveliui mirus, nuosirdziai užjauciamė K.L.T. nariai vilasaliečiai.

* * *

P.p. Lukošians susilaukus naujagimio sūnelio, džiaugsmo dienosė sveikinamė ir linkime išauginti sūnelį gražioje lietuviškoje dvasioje.

* * *

E. Dunčikų dukrelės šiais metais mokslą užbaigė su pirmais pažymėjimais; o vyresnioji Birutė, stebėtinai daug ir gražių rankdarbių padarė; už ką p. Duncikiene gavo pagyrimą nuo mokytojos, už gražų auklėjiną dukrelių.

* * *

Motina ištikimiausias angelas savo vaikų.

* * *

Motina šypsosi šale savo kūdikio darbo ar miego, ir liūdi šale jo klaidų ir nepasisekimų.

* * *

Prarasti savo motiną, prarasti savo gyvenimo vairą.

* * *

O, motinėle, kad aš galėčiau tau atiduoti save, tavo gleby užmigčiau be kancių.

M. A.

Nepriklausoma Lietuva

